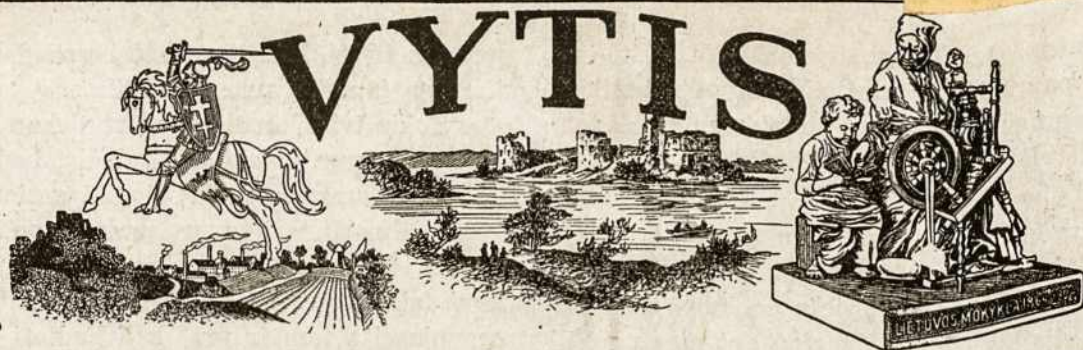

Rev. J. Bernišis
3327 Lawton ave

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IV

Sausio-January 30d., 1922 m.

No. 2 (115)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103.
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knights)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).....

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In Foreign Contries and Chicago Yearly 4.00
Advertising rates on application. All communications
must be addressed:

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užrubežį ir Chicago Metams 4.00
Pavienis Numeris 20c

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

Paprastos mintys

BESIDARBUOJANT L. Vyčių organizacijoje veik nuo jos įsikūrimo, teko pergyventi visokių laikų: gerų ir blogų. Griežtai stovėdamas už organizacijos principus ir jos gerovę, nepasiduodamas jokioms kliūtims, laužiuosi per jas, kaip per didžiausias bangas. Patinka kam, ar nepatinka, visuomet reiškiau savo mintis pilnoje šviesoje.

Sekant gyvenimą, tenka pastebėti, kad L. Vyčių organizacija pakely iš visų pusių vis daugiau ir daugiau sutinka visokių kliūčių. Nebeužtenka to, kad didžiausią kovą turime vesti su amžiniais mūsų priešais, pradeda jų atsirasti ir mūsų pačių tarpe, kurie rodo mums neaiškų veidą ir nepasako savo minčių, kokiems tikslams jie tai daro. O tas yra skaudžiausia.

Kyla klausimas, kas-gi čia tokio negera? Taip, yra kas nors negera, tiksliai to negerumo niekas lig šiol nedrįso išreikšti. Tas daugiausia ir slopina mūsų

organizaciją. Tai-gi, ir noriu čia išeiti su savo paprastomis mintimis. Kam nepatiks, prašau neužsigauti, nes nei vienam netaikau. Čia išreiškiu tikrai savo mintis.

Išsikūrus L. Vyčių organizacija turėjo pergyventi daug audringų dienų. Mūsų priešai dėjo visas pastangas kad kaip nors ją išardžius. Visus priešų puolimus stengėmės atlaikyti ir juo daugiau ant mūsų puolė, tuo labiau augome ir darėmės stipresni.

Augome šuoliais. Mūsų vienybė ir galybė nuolatos stiprėjo. Priėjome prie to, kad likome nebepajudinami. Mūsų priešai, pamatę kad niekais eina jų pastangos, kad visokie jų plūdymai eina mūsų naudai, paliovė kovoje. Tokiu būdu mes išėjome pergaletojais. Mūsų pažanga pasiekė tokio laipsnio, kad visi tie priešai, su kuriais pirmiausia turėjome susiremti, paliko prieš mus mažutėliai. Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad pas mus tada žydėjo didžiausia vienybė. Mūsų obalsis: Gyvenam Tautai ir Bažnyčiai, vienodai skambėjo visų širdyse. Visi stengėmės vienyti savo jėgas, dėl to ir augome sparčiai.

Kas-gi dabar?... Dabar jau Vyčių tarpe toli ne taip, kaip turėtų būti. Nors dasivarėmė ligi to, kad įsteigėme nuosavą spaustuvę ir panašiai, ko ligi šiol neturėjome, tačiau mūsų jėgos skaldomos ir žymiai jos nyksta. Spaustuvė oru neišsilaukys, jei nyks mūsų jėgos. Tas jau galima matyti, tik reikia akylai pažvelgti į mūsų vidų. Jau nėra pas mus tokios vienybės, dvasia žymiai silpnėja ir nepykanta dauginasi. Kur pirmiau buvo milžiniškos kuopos, šandie jau mažos.

Kame-gi priežastis? Priežastis aiški. Nebėra noro visiems išvieno dirbti. Tai pilniausias atsakymas. Kai-kurie mūsų vadų jau nesitenkina L. Vyčių organizacija; jie pradėjo kreipti į kitą pusę. Vyčius pradeda skaldyti. Tai skaudžiausias L. Vyčių organizacijai daiktas. Tik pabandykime truputį peržvelgti į mūsų vadų nusistatymus.

Pirmas — tai bandymas tvirti skautus. Čia jau aiškus nusistatymas: atimti gyviausias Vyčias jėgas, nors to aiškiai ir nepasako. Čia ir mažiausia mąstantis žmogus

nenorės tikėti, būk tik skautai gali palaikyti mūsų jaunimą nuo ištautėjimo.

Tokie tvirtinimai tai nėra niekas kitas, kaip tik dangstymas savo minčių, kad niekas jų nesuprastų. Kas-gi gali geriau palaikyti Amerikos lietuvių jaunimą nuo ištautėjimo, jei ne L. Vyčių organizacija? Juk gyvi faktai už save kalba. Lietuvos Vyčių organizacija tam ir yra, kad budinti lietuvių jaunimą, auklėti jį dvasioje ir Tėvynės meilėje. Visi Lietuvos Vyčių organizacijos nariai-ės labiausia yra pasirėmę dora ir Tėvynės meile. Ir tie jau nieku būdu negali ištautėti. Visi Vyčiai-ės yra sugyvenę, susipažinę su lietuvių papročiais, ir jaučiasi tikri lietuviai katalikai, patriotai. Vyčių organizacija lengvai gali apimti visą lietuvių katalikų jaunimą. Reikia tik noro. Jei tik visi stengtumės tą jaunimą vienyti, o ne skaldyti, trumpu laiku pamatytume, kad nereikia mums sukti galvas, ką čia padarius, kad mūsų jaunimas nežūtų svetimų bangoje.

Lietuvos Vyčių organizacijoj yra begalo plati jaunimui dirva. Joje galima pristeigti skyrių, kokie tikrai pasirodytų reikalingi. Sutvarkius visą jaunimą, galima būtų sulig anžiaus parūpinti jam ir mylimo, mėgiamo darbo, užsiėmimo. Iš mažens pradėjęs draugauti su doru lietuvių jaunimu, persiimtų taja dvasia ir išaugtų dorais lietuviai bei geriausias krašto piliečiai. Išnyktų tada visi ištautėjimo pavojai. Bet skautai, man rodos, kaip tik ir sugalvoti prieš Vyčius, savotiškų tų sumanytojų išrovimu. Gal klystu, bet man taip atrodo.

Naudos skautai mums neatneš, o žalos daug, nes suskaldys mūsų jaunimą, kurį lengvai galės pagauti mūsų priešai.

Pažvelgkime tik į amerikoniškus skautus, ar daug jų yra. Tol skautas, kol nieko nesupranta. Paaugo ir po skauto Jei taip, tai kam reikia svajoti ir bandyti tvirti neįgyvendinamą ir naudos nenešantį kūną?

Antra apgailėtinas apsireiškimas — tai skaldymas korų. Gerai žinome, kad iki šiol visur beveik tie patys Vyčiai sudaro ir bažnytinius korus. Vyčiai nedaro skirtumo, kur jie nedalyvautų, kas neša naudą tautai

ir Bažnyčiai, nes tai jų obalsis. Dabar, tai vienur, tai kitur jau bandoma korus skaldyti. Keno tai sumanymai? Iš to pakyla didžiausias suirimas. Susiskaldo jėgos, gimta didžiausia neapykanta. Ta kuopa netenka stipriausios gyvybės. Gaila žiūrėti į tokias kuopas, kur taip pasitaiko. Šitą rašau dėl to, kad pats esu patyręs.

Arba vėl rašoma, kad reikia Vyčius perskirti. Reiškia, paskutinis peilis po kaku. Nes, suprantama, kuomet organizacija suskaldysime į mažas daleles, visai lengva bus ją nuslopinti. Dar drįstama įrodinėti, kad iš to bus Vyčiams naudos. Bet kokiems tikslams jie tai daro, nedrįsta pasakyti.

Man išrodo, kad šitokie sumanymai yra labai klaidingi ir mums Vyčiams priešingi. Aš juos smerkiu. Nors tas galutinai da nėra įvykinta, bet jau jaučiame. Į visą tai mes turime žiūrėti atdaromis akimis ir kas mums yra blėdinga, stumti į šalį. Turime stengtis kiaurai permatyti, koks sumanymas yra

mums naudingas ir koks ne. Tada išvengsime nemalonumų, kurie vis tankiau pradeda apsireikšti.

Remkime mūsų gerb. Centro Pirmininko sumanymus kuosmarkiausiai imtis organizuoti nepilnametį jaunimą, kuogreičiausia pradėti leisti jiems laikraštėlių. Centro Pirmininkas užsitarnauja didžiausios mūsų pagarbos, nes jis iš širdies dirba Vyčių gerovei. Ir jei visi taip gilintumės ir dirbtume, nekiltų visokie sumanymai priešingi Vyčiams. Mūsų organizacija, kaip matai sutelktų po savo vėliava visą Amerikos lietuvių katalikišką jaunimą. Nusiminti dėl to nėra ko. Reikia tiktai gyviau sukrusti. Savo tarpe daug turime gabių ir pasišventusių veikėjų, mes sugebėsime atitaisyti ir pr šalinti kas negera. Sugėdinsime ir tuos, kurie nebepasitenkina Vyčiais ir taiso mums visokias pinkles.

S. Gadeikis.

Pranas J—tis.

Iš Gamtos Mokslų Santykių su Filozofija ir Mūsų Pasauliožiūra.

(Žiūrėk "Vyčio" No. 9(103), 1921 m.).

II.

Mes išaugome krikščionių religijos idėjų srityje, gyvename krikščioniškame pasaulyje ir beveik visi gauname krikščioniškąjį išauklėjimą. Bet tai dar nereiškia, kad mes tapome religingais žmonėmis, nes tai priklauso nuo to, kiek mūsų siela prienama panašioms įtakoms ir kiek mes tas idėjas galime perimti arba jomis pasiimti. Bet vis dėl to nežiūrint to viso, religija palieka mummyse didesnį pėdsaką, negu mes papratę manyti. Ta įtaka reiškias visame mūsų galvoje. Ir jau, kai tik imame suprasti pirmasias maldas, mes žinome, kad pasaulis, kuriame pasijuntame gyveną, su tvirtas liuosu Tvėrėjo noru, kad pasaulį valdo Jo valia, — netik pasaulį, bet ir žmogaus gyvenimą. Mes matome, kad pasaulis valdomas labai harmoningai ir planingai didelio

ir gilaus tikslingumo pamatais, ir kad žmogaus sielos gyvenimas yra aukštesnis už visokią žemės ir kūna būtį, turi didesnės liuosybės ir vertės. O tai jau yra tam tikras pasaulio aiškinimas, kas vadinama *pasaulėžiūra*. Toliaus žmogaus pažinimo instinktas spirte spiria žmogų prie dar platesnių klausimų rišimo. Iš kur paeina daiktai? Kodel tai ir tai tik taip ir taip įvyksta? Kam yra daiktai ir koks jų sąrišis? Kas mes patys ir kam mes esame pasaulyje? Tie klausimai netik religijos pagimdyti klausimai,—juos kelia žmogaus pažinimo instinktas, kuris savaime veda prie *mokslo*, reiškias prie tikrenybės tēmijimo, jos tyrimo ir išaiškinimo, — prie analizavimo viso to, ką mes suimame mūsų pajautomis (regėjimu, girdėjimu ir tt.). Tačiau tos mūsų pajautos duoda mums tik atskirus vaizdus, įspūdžius ir jausmus. Tie "įspūdžiai" įgauna reikš-

mės tik tada, kai mes juos tam tikrai su-tvarkome — juos palyginame su kitais su-jungiamo, skirstome, klausiamo jų priežas-ties ir jų pasekmės ir nustatome jų ypaty-bes. Tokį tikrenybės tyrimą mes vadiname mokslu. Bet mūsų pažinimo instinktas tuo-mi toli gražu dar nepasitenkina, nepasiten-kina ne tik atskiomis mokslo šakomis, bet ir ištisais mokslais, kurie atvaizduoja tik mažą pasaulio dalelę, tik atskirus daiktus. Žmo-gus nori *bendru žvilgsniu apimti ir supras-ti pasaulį*. Tuo būdu mokslas peržengia ti-krasias savo ribas; iš gamtos ir gyvenimo paimtas žinias papildo savo spėliojimais, vaduodamasis viena pamatine mintimi ir tuo būdu prieina prie pasaulėžiūros.

Senovės laikais, kada žmonės nebuvo taip išsiblaškę ir nepagauti “moderniškųjų” įtakų, religija žmonėms buvo vienas ir vie-nintėlis, bet didelis dvasios penas, — vi-sas mokslas ir pasaulėžiūra. Šiandien virto kitaip. Prasiđėjus įvairioms suirutėms, so-cialiniams judėjimams ir visokioms revoliu-cijoms, žmogaus dvasia labiau išsijudino, ir su geromis pusėmis atsirado nemažai ir blogų. Filosofija pagilino žmogaus psi-chologiją — bet tik maįtančiųjų žmonių psichologiją. Gi taip vadinamų pusinteli-genčių dvasia ir psichologija, gaudama be-galo daug nesugrumuliuotų išpūdžių, pasida-rė lakesnė, bet užtai nesugebanti giliai ir plačiai ir teisingai maįstyti. Autoritų nepri-paįįstama.. Tai dar pusė bėdos, bet nege-rai, kad šiandien visai iškreipiama ir netin-kamai įvertinama gili religijos prasmė. Žmonės, prisiskaitę brošiurpalaikių, kurios neva “moksliškai” dėsto gamtos mokslo iš-davas materialistų šviesoje (arba teisingiau tamsoje), įgauna abejonių ir įeina konflik-tan su tikėjimu. Žmogus nori “paįinti”, o ne “tikėti”, jis nori pats savo protu su-griebti, o ko jis suprasti nepaįįgia — visai išmesti iš savo žodyno.

Taįį ūpa dar labiau išpučia išsiplėtę šių dienų prigimties mokslai. Jau praktinė-tų mokslų reikšmė mūsų kultūros gyveni-mui priduoda jiems daug autorito. Juk visa mūsų didžiulė industrija, visos susisiekimo priemonės tai gamtos mokslų padarimai. Begalo greitas jų žengimas gamtos jėgų iš-

naudojime, nuo pirmos garo maįinos ligi be-vielio telegrafo ir lengvai vairuojamo orlai-vio, pripratino mus pasitikėti jais ir žodį “ne-galima” visai išbraukti iš prigimties moks-lų žodyno. Išrišta daug problemų, apie ku-rias dar prieš 50 metų manė, kad jos neišri-šamos. Gi šiandien praktiniai gamtos moks-lų pasisekimai begalo daug reiškia moder-nam “praktiškam” žmogui; ta sakmė su-daro tam tikrą ūpa, kuriuo žmogus labai linksta pasitikėti gamtos mokslui, jo metodai ir jo *spėliojimams*. Ir jau nuo mokyklų suolo priprantama prie tokio pasitikėjimo. Juk fizikos mokymasis duoda didelį vaizdą gamtos nuotikių dėšningumo ir mechaninių jėgų veikimo; jau net paprasčiausi chemijos bandymai teikia numanymo apie komplikuo-tų statmenų susidarymą iš paprastos medžia-gos; botanika ir zoologija aiškiai rodo or-ganingo pasaulio gyvybės funkcijų panašu-mą ir gyvulių bei gyvų daiktų giminingumą. Kai-kurie-gi svarbūs atskiri faktai, sakysim Rontgeno spinduliai, arba Neptuno plane-tos nuskaičiavimas, įrodo prigimties moks-lų pažinimo ir išskaičiavimo greitumą ir ti-krumą (būtinumą). Susidaro toks ūpas, kad gamtos mokslams viskas prieinama ir pasiekama, kad jie gali išrišti visas proble-mas, ko žmogus taip gaivalingai trūkšta.

Esant tokiai padėčiai visai aišku kad kovoje tarp religijos ir gamtos mokslų pa-starieji begalo daug nusveria. Ir kaip tik pastaraisiais laikais daug populiarių raįy-tojų remiamasi gamtos mokslais, kurie del tam tikrų tikslų nori griauti religiją nupiešiant ją, kaipo gamtos mokslų priešininkę. Ypač socialistai turi toje srityje visai aiškiai užbrėžtų tikslų, jie gerai numano, kad tik ta-da jų “moksliui” bus šiokio-tokio pamato į-sigalėti, kai nebus jokios religijos.

Kovoti pasekmingai galima tik tada, kai turi tokį pat ginklą, kokį turi prieš-i-ninkas: iš čia gyvas reikalas mums patiems paįinti gamtos mokslus, kad paskui galėtume daryti filosofines išvadas. Ir mes savaime prieisime prie išvados, kad joki mokslai, ir ypač *gamtos mokslai*, nei kiek *nesi-priešina religijai* ir *mūsų pasaulėžiūrai*, bet atbulai, dar patvirtina. Toki pirmos svarbos klausimai, kaip: kas yra medžiaga? ar yra

daug žmonių gyvenamų pasaulių? begalybė ir pasaulio ribos, iš kur gyvybė žemėje ir kada ir kaip ji atsirado? ar daiktai tikrai yra toki, kaip mes juos matome, ar gal jie tik rodosi kad tikrai yra? žvaigždžių pasaulis ir pasaulio atsiradimas? žmogaus siela ir gyvulio siela? netik atmeta visas bedievybės teorijas, bet stačiai mums sakyte sako, kad be Tvėrėjo pasaulio jokiu būdu išaiškinti negalima, — kaip vėliau patys galėsime įsitikinti.

Bet ir šiaip gamtos mokslų pažinimas turi didelės vertės. Kiekvienam žmogui, kuriam rūpi netik jo medžiaginė padėtis ir jo kūno gerovė, bet kuris nors sykį nesidrovėjo pažvelgti į platų pasaulį, gal teko patirti, kokį didelį įspūdį padarė į jo dvasią tasai didis pasaulis.

Toksai žmogus turbūt bus nors kartą įsigilinęs į begalines žvaigždžių pasaulio gilyles. Jis regėjo, kaip ten aukštai skraido planetos ir saulės; jis matė, kaip begalinis žvaigždynas, vadinamas paukščių keliu, palša drobė skiria dangaus skliautus, ir juo ilgiau žiūri, juo ima blizgėti daugiau žvaigždžių. Vaidentuvė skečia sparnus, skrieja iš krašto į kraštą ir atidaro naujus pasaulių pasaulius: pailsusios skrajoti po begalybę, akys merkia blakstienus, pripildytos augštais ir slaptینگais begalybės vaizdais.

Arba gal skaitytojas buvo ant aukšto kalno ir žiūrėjo į puikią žemę, matė uolas ir girias, gelmes ir slėnius ir už jų plačias lankas. Lyg koks divonas, puikiausiai papuoštas ir išsiuvinčtas, skleidės žeme apipiltas gausiais saulės,—matutės, spinduliais, ten toliau žmonių gyvenimai. Ištikrųjų, tąsyk sunku neužtraukti tvėrimo puikybės imną. Leidies žemyn, tave apima šlaitai ir girios. Naujus džiaugsmus atranda siela: švelnus pavasario vėjelis, margos puokštės ir paukščių čiulbėsiai...

Tai tikro ir tyraus džiaugsmo valandos, o gamta — jo šaltinis. Tai tikro džiaugsmo valandos, kada žmogaus širdis pajunta didžiausias pasaulio paslaptis, ir žmogus prisitarti širdyje prie Tvėrėjo, kurs sudarė tokį didelį ir puikų pasaulį kurs gali karštais pakelti ir paguosti sielą, jei ją jau per-

daug nuvargino gyvenimo rūpesniai ir atėmė jėgų.

Bet ar tik *didysis* pasaulis yra tokis didis ir gaivinantis? Tūkstančiai ir milijonai taip mano ir nežino, kad yra taip pat puikus, bet begalo mažas pasaulis, kuris ir-gi gali paguosti ir nuraminti žmogų.

Tiesa, nėra visai lengva giliai pažinti prigimtį, nes tai begalo išsišakoję mokslai ir didelė mokslinės medžiagos daugybė, dar sunkiau svarstyti jų santikiai su filosofija ir pasaulėžiūra bei religija, prie kurios galop prieina kiekviena filosofija ir pasaulėžiūra. Bet šiaip ar taip, pasistengsim tai atlikti, kiek galint lengvoj, visiems suprantamaj ir nenuobodžioj formoj.

(Daugiaus Bus).

—x—

Putinas.

Taurė.

1.

Tamsią naktį piktas vėjas
Mano kuoro daužo langą:
— Ei, keleivi! metas, metas...
Laukia žygis sugodotas,
Žvengia žirgas pabalnotas,
Neberimsta palydovai
Didžiai puola — šauniai kovai,
Lėksim kalnais — uolos kris,
Žvaigždės veizēt neišdru,
Ei, daryk duris!

2.

Laukiau ženklų. Mano žygis
Nebe šiandie sugodotas:
Sieloj amžiais išnešiotas,
Kraujo bruožais įrašytas,
Žvaigždžių knygoj išskaitytas.
Josim, josim! Jei į puotą,
Nebeimsiu puotos rūbo,
Jei į kovą, nebeimsiu
Kieto plieno kalavijo:
Man laimėti!

3.

Aidi žingsniai — verias durys.
Stūmiau vėją, sėdau žirgą.
Dunda paskui palydovai —
Lekiam kalnais, lekiame kloniais —
Jokios žvaigždės, jokio kelio.
Tiktai žirgas skelia taką,

Tiktai vētra veidā plaka,
Tik ugnim jaunos širdies
Pats ī toļī tebeverzies —
Laisvē, laisvē!

4.

Staiga riksmas: stok, beproti!
Nebe jums laisvai skrajoti.
Jūs, kaip mes, iš zemēs gimē,
Nešat veide vergo žymē.
Audrios naktys — tyliam sapnui,
Šviesios dienos — sunkiam darbui,
Laisvos mintys, karštos širdys —
Tik ant aukūro liepsnoti.
Mesk klajones, stok, beproti —
Būki vergas.

5.

Ne, nebūsiu! Mūsų žygis
Žvaigždžių knygoj išskaitytas,
Kraujo bruožais įrašytas.
Nuo dangaus rasos pasēmę,
Mes nutrinsim vergo dėmę.
Aš — ir mano palydovai —
Patys kariai ir valdovai
Tamsią naktį skrosdami,
Savo sielų ugnimi
Skelbiam kovą!

6.

Štai pakalnėj glūdi pilys,
Mano vaišių puikūs rūmai.
Šviečia skaidrūs žiburiai,
Sunkūs vartai atkili.
Ei, sustok, eiklusai žirge!
Tu laimėjai pirmą kovą,
Laisvą nešdamas valdovą.
Antrą kovą man laimėti,
Kol nušvis keliai saulėti
Grijti atgalios.

7.

Spindi saulė — žibintuvai,
Plonas šilkas, baltos rankos —
Meilūs šypsniai šildo kraują,
Taurės džiaugsmą atnašauja.
Aš — ir svečias, ir klajūnas:
Suaižytas vėtros kūnas,
Dega veidas, kaip liepsna,
Peršti dziūstanti burna
Ir bent vieno šalto lašo
Atsigauti lūpos prašo.

8.

Žilas rūmų šeimnininkas,

Kaip lelija jo duktė.
— Imk, keleivi, sunkią taurę:
Čia tau vaišės ir namai. —
O duktė visų gražiausia
Mano žvilgy laimės klausia:
— Tu pailsės, tu nykus,
Tavo akys, kaip dangus —
Būsi mano...—

9.

Tavo laimės gersiu taurę!
... Baltos rankos — plonas šilkas —
Juodos akys — skaidrios ugnys —
... Už lango laisvas vėjas, —
Tamsios naktys — ruimų plotas —
Didis žygis sugodotas...
Pajutau krūtinėj skausmą,
Pajutau akyse ugnį —
Ir į žemę tēškiau taurę:
Aš laimėjau!

— x —

J. V—nė.

Kai tave aš pažinau...

Kai tave aš pažinau,
žiedai man lenkės kvepianti.
Tą dieną laime vadinau,
saulutė buvo taip arti...

Man buvo gera ir smagu —
nevyto gėlės ant galvos.

O tu žadėjai būt draugu
ir spinduliu mano sielos.

Sako buvau graži tada,
už tai klaupei po kojų tu.
Man lenkės vėsula pikta
ir tu lenkeis su ja kartu.

Giedojai man anksti rytais
ir saulei esant pictuose,
mėnuliui tekant vakarais
supai ir naktį sapnuose.

Akių slaptinas žvilgēsysis
auklėjo dainą manyje,
O žodžiai, kuriuos pasakys
Vainikan pynės. Bet, deja!

Kai tik pradėjo vyst žiedai
ir žalios lankos nurudavo,
Kaip rudenio pirmi sniegai,
tu išnykai su giesme savo.

Apie jaunimą.

(Dviejų draugų pasikalbėjimas laiškais).

Mielasis:—

Daug ką turėčiau pasakyti apie savo patyrimus laike Kalėdinių atostogų. Parasyčiau vėliaus.

Kalėdas praleidau linksmai. Net pati gamta džiaugėsi ta diena. Saulutė maloniai švietė, šildė sušalusią žemelę ir linksmino visus... Šaltis veikė savo...

Šį vakarą Vyčiai turės savybės vakarienę. Rytoj-gi vaidins veikalą X. Mergelės savo roles gana gerai moka. Kai-kurie vaikų, sprendžiant iš bandymų, neduoda vilties, kad vaidinimas gerai išeitų. Klebonas vis-gi tikisi, kad ir jie savo roles gerai atliks. Kad taip ir būtų!

Mano nuomone, Vyčiams, kur galima, reiktų imti stambesnius veikalus ir gerai prisiruošti. Dabar, kai-kuriose vietose jie rūpinasi daugiau kiekybe, o ne kokybe.

Tarp kai-kurių vietinės Vyčių kuopos mergelių pastebėjau didelius ragučius (puikybę). Didelės galvos, bet maža proto. Vadinasi, kuopos tarpe yra keistas apsireiškimas. Liežuvėliai perdaug pailgėjo. Tai nėra kitas, kaip tik ta šimtagalvė gyvatė (egoizmas), apie kurią seniaus buvau rašęs. Gaila, kad ir čia tas egoizmas yra įsisukęs.

Laimingų Tamstai Naujų 1922 Metų linkėdamas iš širdies lieku,

Tavo,

Vytis Karys.

Brangus Vienminti:—

Laukėme Kalėdų del įvairių priežaščių. Istorinė jų reikšmė maža įvertinama. Ištikrųjų-gi, Kalėdos daugiausia turėtų būt laukiamos, kad atgimus, atsinaujinus, apsilikus Dievo šarvais ir prasiblaivius. Kalėdų šventėmis palaidojame amžinatvėn bėgančius metus ir žengiame į naujuosius. Protingi pradėdami kiekvieną dieną ir metus, per Marijos užtarimą pasiveda Dievo globai ir daro naujus pasirizimus. Manau, kad ir tos mergelės-Vytės pasistengs nulaužyti savo ragučius.

Gal nejučiomis jos pasekė kaikuriuos veikėjus-vadus. Juk, šiandien, išskyrus Bažnyčią, taip maža pozityvaus darbo! Seki spaudą, del to nėra reikalo kalbėti, kiek daug matosi peštukizmo. Visam tam vadovauja egoizmas. Imkim, pavyzd. kad ir vieno mūsų laikraščių nusistatymą prieš L. Vyčių Org. ir pirm. Jurą. Manau, skaitei žinutę apie L. V. 17 kp. prakalbas, kurios įvyko gruodžio 25 d. 1921 So. Boston, Mass. Tame laikrašty duodama vėjo L. V. pirmininkui. Kasdami kitiems duobę, pamiršta, kad tuomi daro sau didelių nuostolių. Ne veltui ir priežodis: "Ne kask kitam duobės, nes pats gali jon įpulti".

Kada asmenys, stovį arti L. D. S. savo prakalbose į padanges kelią tą sąjungą, aiškindami, būk ji yra vienatinė organizacija, kurią privalome remti, tai nėra įžeidimu kitoms organizacijoms. O kada L. Vyčių Centro Pirm. išskaitęs iš pačios Konstitucijos L. Vyčių Organizacijos tikslą, kuris apima plačiausius (ir tai, galima sakyti, visus) darbuotės laukus, pasakė, jog L. V. Org. tikslas atsveria visų kitų org. tikslus, užtad "Darbininke" jam duodama pipirų. Ką tuomi mano atsiekti? Girdėjau, skersuoja į Vyčius ir kitas mūsų laikraštis. Nestebėtina! L. V. Pirm. yra kuniginis...

Visai kitaip atsineša į Vyčius "Tėvynės Balsas". Jo redaktorius p. A. Rakauskas yra Vyčių prietelius. Kun. Nanarta, J. Dumčius, D. Antanaitis ir-gi uolus Vyčių idėjų platintojai.

Ar patėmijai, kaip auga Pensylvanijos valstijoje L. Vyčių kuopos? Net visus stebina. Tuom kart tiek.

Tavo Draugas.

Mielasis:—

Tai jau ir po atostogų, po visų smagumų, linksmumų. Gaila to laiko, kuris pralėkė it sparnuotas paukštis. Ak, kaip malonu yra būti tarp doro, linksmaus ir darbštaus jaunimo!

Šiuosmet valgiau tikrai lietuviškas kūčias. Mat būvau pas dėdę. Ir prisiminė man toli jau prabėgusios kūčios, kurias mažas būdamas valgiau pas tėvelius. Dieve, laimink juos! Bet, jau pradėdu išeiti iš temos. Kal-

bant apie tėvelius ir jaunas dienas, ašaros iš akių byra. Del to, geriaus grįšiu prie jaunimo.

Pirmame savo laiške rašiau apie būsimąją Vyčių kuopos savybės vakariene. Reikia sakyti, kad vakariene buvo skani. Jei pats būtum buvęs, tai negalėjęs būtum nei atsigėrėti. Stalai taip buvo nukrauti visokiais skanumynais, kad nežinojai nei ką pirmiaus pradėti valgyti. Ne vienas pamastė, kaip darbščios mūsų Vytės viską moką taip puikiai sutaisyti. Ši vakariene ilgai pasiliks mano atmintyje.

Per vakariene kalbėjo gerb. vietos klebonas, kuopos dvasios vadas, kuris visuomet savo gerais patarimais, pamokinimais moka visus pralinksinti. Žinoma, ir man pačiam teko kalbėti. Neminėsiu apie ką kalbėjau, nes gali būti Draugui neįdomu. O juk ir pats nekartą girdėjai mane kalbant. Pažįsti mane, del to gali beveik ir išpėti.

Po vakarienės žaidėme lietuviškus žaidimus, dainavome lietuviškas dainas. O tos dainos, dainos, kaip jos mane žavi, širdį kutena. Niekas gal jų neįvertina taip, kaip moksleivis, kuris atskirtas nuo savųjų didesnę metų dalį praleidžia tarp svetimtaučių, kur negirdi lietuvių kalbos, nei lietuviškos dainelės. Kuomet laikrodžiai išmušė paskutinę senų metų valandą, varpams gaudžiant, linksmas jaunimas skirstėsi į namus.

Naujų Metų vakarą vaidino veikalėlių. Pavyko. Tie vaikinai, kurie per bandymus nemokėjo gerai savo rolių, stebino mane savo gabumais. Pasirodo, kad viskas galima, jei tik yra noras.

Šis veikalas publiką patenkino.

Dabar grįšiu prie Tamstos laiško. Mačiau "Darbininke" žinutę apie L. V. 17 kuopos prakalbas. Pažįstu Lietuvos Vyčių Centro Pirmininką. Ir kas jo nepažįsta? Tai vienas iš daugiausia pasišventusių tėvynainių Amerikos lietuvių jaunimo reikalams. Kad visi mūsų visuomenės vadai būtų tokie idealūs veikėjai, daug daugiau būtų nuveikta Tautai ir Bažnyčiai; turėtume stiprią ir priešų nesuardomą vienybę. Bet gaila, kad ne visi taip pasišventusiai dirba. Neveltui ir daina sako:

"Oi, broliai, tautai reik padėt,

Iš miego kelti kiekvieną,
Ir neapykantą nudėt".

Bet kad jų darbai skiriasi nuo žodžių, tai ir sakoma:

"Ką reiškia visas jų šaukimas,
Kad tur jis veltui nuskambėt!
Vadinas, bergždžias toks veikimas,
Kurs dar gal tautai įkyrėt".

Toje "Darbininko" korespondencijoje sakoma: "Kaž kodel gerb. P. Juras visas kitas organizacijas pastatė nieko nereiškiančiomis prieš L. Vyčių organizaciją?" Netikiu, kad P. Juras turėjo tokią mintį "visas kitas organizacijas pastatyti nieko nereiškiančiomis". Jis kalbėdamas apie jaunimo organizaciją, anaipol, nenorėjo paniekinti kitų organizacijų. Žinau, kad jis nėra priešingas kitoms organizacijoms, nes pats girdėjau jį kalbant ir raginant žmones-darbininkus rašyti prieš vienatinės Amerikoje lietuvių katalikų darbininkų organizacijos — L. D. S. Kuomet jis darbininkų akyse kėlė L. D. S. organizaciją, nereiškė, kad visas kitas niekino. Galop kiekvienam dera kas savo gerbti ir mylėti. Ta pagarba ir meilė ne kuo kitu apsirėškia, tiktai aktyviais darbais, nes darbai, tai geriausi mūsų meilės liūdytojai.

Nemanau, kad "Darbininkas" yra nusistatęs prieš L. Vyčių organizaciją. Juk jis žino, jog nėra Amerikoje geresnės jaunimui organizacijos. Žino taipgi, kad L. Vyčiai yra daug pasidarbavę Tautai ir Bažnyčiai. Jei ne L. Vyčių organizacija, tai mūsų jaunimas, ypač čia gimęs ir augęs, būtų pakrikęs ir nieko gero iš jo negalima laukti.

Del kitų toje korespondencijoje išsireiškimų, nemanau, kad mūsų organizacijos pirmininkas jautėsi užgautas. Del to nėra ko nei mudviem apie tai kalbėti. Vyčių organizacija gali sugyventi ir su kitomis organizacijomis. Užsipuldinėjimai nei vieniems, nei kitiems negali išeiti ant gero. Tad geriausia ir neužsiimti jais. Gana mes turime priešų iš socialistų ir liberalų abazo. Šiandie labiau negu kada pirmiaus mums, katalikams, reikia gyventi vienybėje, kad sekmingai galėtume atlaikyti visus priešų puolimus.

"Mums reikia vienybės, vienybės brangios

Ir meilės grožybės, tautiečių talkos”:

Ir to mums reikia, vardan Lietuvos,
mūsų brangios Tėvynės labo. Gi:

“Šiandien su jėga ir vienybe
Stebūklus žmogus pats gamina”.

Apie augimą, kilmą L. Vyčių kuopų
Pennsylvanijoj esu skaitęs laikraščius, y-
pač “Vyty”. Ypatingai Mahanoy City, Pa.
didelė ir stipri kuopa. Tai darbas didžiai
gerb. vietos klebono kunigo P. Čėsnos. Ma-
hanoy’iškių tarpe randasi ir man pažįstamų.
Valio Mahanoy City Vyčių kuopa! Yra vil-
ties, kad Mahanojų paseks ir kitos Pennsylv-
vanijos valstijos lietuvių kolonijos.

Gal savo ilgu laišku Draugui jau ir iš-
pykau. Atleisk, jei nesusipratau senai už-
baigti. Su Diev!

Tavo Vytis Karys.

—x—

Lietuvio malda.

Dieve brangus, mes lietuviai,
Per tiek amžių kankiniai,
Kentēm baisiai, kentēm kantriai
Ir da kenčiam nuolatai!

Širdys mūsų — vienas šašas,
Pilnas vargo ir skausmų,
Jose kraujas net sukopęs
Nuo baisiausių mūsų kančių.

Žemė mūsų — vienas kapas,
Nuo tankiausios ten kovos,
Krauju, vargšė ji pažlugus,
Kraujas sunkias net iš jos!

Jei kentėjimų tų maža
Už jūrias mūsų dėmių,
Teikis, Jėzau, Tu atlygint
Savais nuopelnais kančių!

Tu geriausias, Dieve mūsų,
Išklausykite mūs maldos,
Del Tėvynės mūs liuosybės,
Tavęs, meldžiam nuolatos!

Duok mums šviesą, kad liuosybę
Tą mokėtumėm naudot,
Kad širdyse mūsų brolių,
Tikra meilė net liepsnot!

Tėvynei.

Tiek daug iškentėjo, tiek kraujo išliejo,
Žiauriojon vergijon patekę vaikai,
Bet savo krūtinėj ugnelė rusėjo
Ir plėtės į gaisrą, ir švito rytai.

O gaisro pašvaitės sužadino viltį
Tų, kurie liuosybę vien jautė sapnuos
Ir pridavė jėgos toliaus besiirti,
Žiūrint, kaip šviesa vis kilo rytuos.

Ir Tu, kurią svietas pamiršo minėti,
Jau rūbais liuosybės išnaujo rėdais.
Ir sėklą į dirvą jau pradedi sėti,
Išpuoši krūtinę gražiausiais žiedais.

Klausykite, Tėvyne štai šaukia minios,
Iš tolimo krašto, klajūnai liūdni.
Sutraukei retėžius užkaltus vergijos,
O Motin! mes grįšim prie Tavęs visi!

Žilvitis.

—x—

Ačiu Dievui...

Ačiu Dievui, aš lietuvis,
Lietuvė gimdė, auklejo;
Ji mokino mane melstis,
Apie Dievą man kalbėjo.

Ačiu Dievui, aš lietuvis,
Myliu lietuvius tikriausia,
Nes tai žmonės tikrai dori,
Dievą myli jie karščiausia.

Ačiu Dievui, aš lietuvis,
Kalbą savo mylimiausią
Ir daanguose aš kalbėsiu,
Nes pasaulyj ji gražiausia.

Ačiu Dievui, aš lietuvis,
Šelpt Tėvynės negailėsiu,
Labui Lietuvos brangiausios
Tuo aukas rinkti pradėsiu.

Ačiu Dievui, aš lietuvis,
Lietuva, Tėvynė mano,
O prireikus už liuosybę
Jos praliesiu kraują savo.

Lietuvos Mokykla Laisvę Atgavus.

MOKYKLA — šviesos versmė, šaltinis, iš kurio plūsta skaištūs šviesos spinduliai. Per tas versmes, per tuos šaltinius išplaukia, iškyla tautų genijai, talentingi vyrai.

Čia minios semiasi sau dvasinio, išdalies ir fizinio, maisto. Visiems pasaulio galvočiams, įvairių mokslo šakų žinovams, tvirtą mokslo pamatą, taip-gi pasaulio supratimą ir jo pažinimą, suteikė mokykla. Juo tauta kultūringesnė, tuo daugiau turi įvairių mokyklų, tuo daugiau stengiasi turėti aukštai moksle pakilusių mokytojų. Taip-gi, galima sakyti, juo daugiau tauta turi aukštai pastatytų, mokslo ir doros žvilgsniais, mokyklų, tuo ji kultūringesnė, tuo ji apreiškia aukštesnį iškilimą į kultūros, civilizacijos laipsnį.

Bendrai tariant, kiekviena susipratusi tauta gerbia savąją mokyklą, rūpinasi ir, atėjus reikalui, nesigaili aukų, nes žino, kad nuo mokyklos priklauso taip pavienių žmonių, kaip ir visos tautos gerovė, pažanga, ateitis.

Gaila, labai gaila, kad mūsų tautai neseniai sužibo ta laisvos mokyklos saulė. Pirm kelių metų, Lietuvos jaunimas turėjo lankyti svetimas mokyklas, kurios žymiai sudarkė mūsų žmonių būdą, charakterį, daugeliui įskiepijo bedievybę, nepasitenkinimą savo kraštu, tinginystę ir daug, daug kitokių ydų, kurioms nusikratyti reikės ilgo ir kieto darbo.

Buvusios rusų mokyklos, mokslo žvilgsniu, sulyginus su dabartinėmis mūsų mokyklomis, buvo kiek žemesnės. Daugiau buvo prisilaikoma paikos disciplinos, senos tvarkos, baisaus režimo, negu stengiamasi kuodaugiau išlavinti lavinamąjį jaunimą. Žiaurūs elgimasi mokytojų su mokiniais silpnino jaunimo dvasios kilimą. Rėžimas nedavė jaunimui laisvo veikimo, o juo labiau kam laisvę apribojama, tuo labiau prie jos veržiamasi, visomis pastangomis jos siekiama!..

Rusų mokyklos neatatiko mūsų idealams. Per savo mokyklas jie norėjo mus surusinti, jaunose vaikų krūtinėse užgesinti tėvynės meilę. Jie norėjo padaryti Lietuvos sūnus kūnais lietuvius, dvasia rusus, kaip kad nuo seno mėgino lenkai.

Iš to viso aišku, kad buvusios rusų mokyklos, mokslo žvilgsniu, mūsų jaunimui netiko. Per jas, it per tirštus ūkus mūsų tėvynėn veržėsi šviesos spinduliai.

Bet štai iš po sunkios, debesuotos, trenksmingos nakties, nusiblaivo padangė. Sukilo pavergtos tautos ir pradėjo tvarkytis savistovybės pagrindais. Kartu su kitomis tautomis pakilo ir mūsų tauta. Visuomenė, tarp kit-ko, sužiūro mokyklos reikalu: pirmiausia, visomis galėmis pradėjo steigti pradedamasias mokyklas. Milžiniškomis šviesos versmėmis pasizymi "Saulės" draugija sėdama įvairiuose tėvynės kampuose gimnazijas.

Verta pažymėti, kad naujose mūsų mokyklose šviečia visai kitoniškas tikslas, negu buvusiose rusų mokyklose. Mūsų mokyklose jaunimas lavinamas tėvynės ir žmonių naudai, o ne skiepijamas kokio ten izmo! Gaila tiktai, kad mūsų mokyklų vada, neišvengdami sunkių aplinkybių, kaip iš vienos, taip ir iš kitos pusės, turėjo prisilaikyti senosios rusų mokyklų tvarkos. Rusų programa, mūsų pasisavinta. Išsykio net rusų mokyklos tvarkos atspindžiai atspindėjo mūsų naujoje mokykloje.

Bet, laikas bėga viską keisdamas. Užneš smiltimis ir tą senąjį tvarkos šešėlį!.. Gyvenimas persimainė, delto tikimės susilaukti doros mokyklos, nes vysta, džiūsta jose senovės laikų dvasia. Manoma panakinti aukštesnioji, būtent aštunta gimnazijos klasė. Jos kursą sudėti į žemesniąsias.

Aukščiau pastačius žemesniąsias klases, kai-kurių nuomone, galima būtų tai įvykinti. Nes, ištiesų, visokių filologinių pamokų mūsų gimnazijos kimšte prikimštos. O niekas per 8 metus būdamas jose pilnai neišmoksta svetimos kalbos, kuomet, tam tikruose

kursuose per kelius mėnesius tai padaroma. Išmetus mažumą filologijos, mūsų mokyklose reikštūsi vienas iš naujausių tvarkos reiškinių.

Mūsų mokyklose nei kiek nevaržoma mokinių laisvė, atpenč dar dvasiniai padedama kilti. Šitokia pagelba, tas draugiškumas labai pagirtinas. Tik tuom pasiremiant mes įgysime tikro išsilavinimo. Tai reiškis, kurio rusų laikais nebuvo.

Dabar mūsų jaunystės dieneles!.. Šian-

Seniau savo kalbą tegirdėjome sodžiuje, šiandie girdime ją mokykloje pirmiausia.

Nors ir šiandien randasi dar nutautusių, ar kokių atėjūnų, kalbant svetima kalba, bet, tautiečiai, laukime mūsų mokyklos vaisių! Žiūrėkim į jos auklėtinius. Išvysime tą, kas mūsų protėvių sapnuota!

Mes-gi, jaunime, stengkimės tą paliūdyti darbais, elgimosi, išsilavinimu! Švieskime liaudžiai išmintingumu, pasišventimu, kad ji galėtų mumis pasitikėti!

Lietuvos kariuomenė. N. N. pėst. pulko mokimas vasaros metu. Kariškiai klauso vado pamokų.

dien apsireiškia tvirčiausios mūsų jėgos. Tat ir dirbkime į nieką neatsižvelgdami, pergalėdami įvairias aplinkybes!

Rusų laikais mokintis galėjo tik turtin-gesnis luomas, daugiausia "dvarponiečiai",na ir, rusų valdininkų sūnūs. Ūkininkų luomui lengviau tebuvo prieinama tik liaudies mokykla. Delto nūnai neturime savų gerai išlavintų žmonių.

Šiandien-gi visai kas kita! Bemaž visi gimnazistai-ės žemdirbių-ūkininkų sūnūs, dukterys! Retai kur pasitaiko koks "dvari-

ninkiuukas", nes jie spiečiasi į savas "polskas" gimnazijas.

Tautos ateitis glūdi doroje mokykloje. Semkime iš doros mokyklos tyros,skaisčios šviesos, kuri apšviečia tautas ir padaro jas kultūringomis. Baigiu Maironio žodžiais:

"Į darbą broliai! Vyrs į vyrą!..

"Šarvuoti mokslu įstabiu!..

"Paimsim arklą, knygą, lyrą

Ir eisim Lietuvos keliu!..

Pr. Genys.

Telšių Žemaičių gimnazija.

Nuo Administracijos.

Del daugybės suplaukusių pašali-
nių darbų ir kitų, ne nuo redakcijos su-
sidėjusių priežasčių, šis "Vyčio" nume-
ris, kaip ir kiti pirmi, išeina labai pa-
vėlavęs. Atsiprašydama už tai gerb.
kuopų ir pavienių skaitytojų adminis-
tracija sykiu pabrėžia, kad nuo šiol
(vėliausia nuo pradžios kovo mėnesio),
"Vytis" išėdinės reguliariai. Dar dau-
giau, bus stengiamasi, kad, pav., nume-
ris už 15 d. kovo pasiektų narius ir
skaitytojus tą pačią dieną arba nevė-
liau kaip po vienos, dviejų dienų mi-
nėtos datos.

ADMINISTRACIJA.

Vai sukruskim.

Vai, sukruskim visi, broliai,
Tėvynę liuosuoti;
Gėda būtų mums ant amžių
Priešams pasiduoti.

Vadus turim kuogeriausius,
Narsią kareiviją;
Vysim lenkus mes iš Vilniaus
Į pačią Lenkiją.

"Prošepanai" dums iš Vilniaus,
Kitaip reiks jiems žūti;
Turim Vilnių paliuosuoti,
Kitaip negal būti.
Apart vadų ir kareivių,
Pinigų mums reikia;
Tegu tad kiekviens lietuvis
Paskolą suteikia.

Pirkim Bonus kuogreičiausia,
Neatidėliokim!
Su nusūsėliais lenkučiais
Drąsiai kovon stokim!

Mato Dievas ir Tėvynė
Tuos, ką veik, kiek gali;
Tai-gi, ginkime Lietuvą,
Mūsų brangią šalį!

Seirijietis.

Žiemos liudnumas.

Laiko sparnais prabėgo miela vasarėlė;
prabėgo skaisčios, linksmos, žavėjančios
kiekvieną žmogų, šiltos dieneles. Prabėgo,
žuvo amžių užmiršties gelmėje. Prabėgo ir
jau niekumet nesugrįž, nors kaž-kaip norė-
tum.

Laukiame kitos, naujos vasaros, šiltų
dienų. Sulauksime. Viltis, tai šviesiausia
mūsų gyvenimo kelyje žvaigždė. Kur nėra
vilties, ten tamsu, nyku; ten nėra galybės,
ten mirtis.

Žiema. Žaliais rūbais pasipuošę vasa-
rą medžiai, nun nuogi, apšarmoję, stypso ir
dreba. Gražūs laukai, plačios lankos, vasa-
rą pilnos įvairiausių gyvybės, nun apklo-
tos storu sniego patalu. Niekur nesigirdi
žavingo paukščių čiulbėsio. Šiaurys vėjas
nešiodamas baltas snaiges, išsisukęs į nuo-
gajį mišką judina sustingusius medžius.
Tiktai eglės ir pušys, visuomet žaliuojančios,
ošia, lig šneka ką tai tarp savęs nesupranta-
ma kalba.

Saulutė pilku dangaus orizontu žemai
slenka, lig nuliūdusi, lig gailėdamos to lai-
ko, kada pakilusi aukštai žarstė karštus sa-
vo spindulius ant pilnos gyvybės žemės.

Žiemą nėra žmonėse tokio ūpo, koks
būva vasarą. Rečiau jų veiduose matai
linksmumą, rečiau iš jų krūtinė plaukia
linksmos dainos. Visi savo sielose jaučia
liūdnumą, ilgėsi prabėgusios vasarėlės ir
laukia ateinant kitos.

Ilgimės vasarėlės, ilgimės jos skaisčių,
šiltų, linksmų dienų. Bet ką padės mums
tas ilgėjimas. Geriaus užtraukim praeities
dainą, pagimdykim įstabią melodiją ir, pri-
tariant gyvenimo lyros akordams, skriski-
me dvasioje aukštyn; ten, kur spindi Aukš-
čiausias mūsų Idealas, kur šviečia ta pati
saulė, kur niekumet nėra nei rudens, nei
žiemos, kur viešpatauja amžina vasara.

J. V. Kulikaitis.

TIKIU.

UDENS vakaras. Lauke siautė vėsula. Vėjas švilpė, beldėsi į langines ir atsimušdamas į lango stiklus, tarytum, norėjo įsiveržti į vidų. Tai vėl pagautas naujos jėgos trankeši po kitas vietas, judino tvorą, laužė medžių šakas.

Smarkaus lietaus lašai teškojo į langus ir monotonišką balsu liūliavo išjudintą iš miego gamtą.

Kambaryje buvo ramu. Tarytum laimės angelas prieš valandžiukę savo sparnais buvo apgobęs tuos namelius.

Ant stalo stovėjo senoviška lampa, kurios menka šviesa skleidė tamsos šešėlį ir pasiekus dviejų moteriškių galvas ir veidus dažė juos savo auksine spalva.

— Motule, — tylus ir nedrąsus šnabzdėsysis išsiveržė ant lūpų mergaitės, kuri tik ką buvo pakėlusį galvą nuo skaitomos knygos. — Motule!..

Senosios moteriškės akys žvilgterėjo į jaunos mergaitės veidą. Sėdėdama minkštoje kedėje ji nuleidė rankas ant savo kelių, kuriose laikė kokį tai mezginį.

— Ko-gi nori, mano Aliūte?

— O, motule, — turiu tau ką-nors pasakyti, — ir akies mirksnyj, lig nusikračiusi nuo abejojančių minčių, pasikėlė nuo kedės ir atsiklaupė prie motinos kelių.

— Motule, — šiandien Jonelis prašė mano rankos.

— ?!

— Taip, motulė. Jis ištikrųjų šiandien prašė mano rankos.

— Dabar-gi tavo atsakymas? — paklausė staiga motina.

— O, mano, motulė... Aš taip jį myliu, taip myliu!

Kiek jėgų, kiek meilės, kiek pasitikėjimo glūdėjo tuose mergaitės žodžiuose.

— Ir tu tiki jam?

— Tikiu, motulė. Jis toks geras, toks kiltos širdies ir... begalo mane myli!

— Tad-gi, būk laiminga per visą savo gyvenimą, — tarė motina ir širdingai pabučiavo mergaitės galvą.

* * *

Atėjo šliūbo diena. Gamta buvo apsiniaukus. Aptrauktas dangus tamsiais debesimis darė grabinės dienos išvaizdą. Nei vienas saulės spindulėlis neprasimušė pro tamsaus skliauto dausas.

Bet ji ant to nepaisė, nes savo sieloje jautė laimę, o su ja šviesą ir linksmybę. Ji buvo šalė savo mylimo ir netrukus kunigas senelis turės surišti amžinai jų dviejų rankas. Ji savo laime rodosi norėtų pralinksminti visą pasaulį, vienu kartu savo glėbyje širdingai apimti visus žmones! Su vaikišku pasitikėjimu atsidavė mylimam žmogui.

Praėjo ta diena. Jie gyveno laimingai. Rodos, joks tamsus debesėlis nepraslinko pro jų tarpą. O vienok — kas kart tankiau jaunai moteriškei akyse sužibo ašara; kas kart tankiau jo mintys atsidūrė ten, toli... toli... už platojo pasaulio. Jos tamsios blakstienos susitraukdavo lig tai kokių paslėptu tyliu skausmu ir kas kart labiau reiškę didesnį skausmą... ilgėsi... liūdėsi...

— Tikiu...

Taip, ar jina dar tikėjo?

Karti šypsena perbėgo per jos nuliūdusį veidą. Ak, kur jos begalinis įsitikinimas, kur tas tvirtas tikėjimas?

Ar galėjo-gi dar kada abejoti viltimi, kuomet kiekviena diena atneša naujus prirodymus, kad taip nėra, kad jos tas tyras tikėjimas buvo tai tik nekaltos svajonės. Gi jis, tas išsvajotas idealas, su tokiu rūpesčiu išauklėtas jos širdyje, tai tiktai tuščias vylius...

Jos vyras niekšas, niekšas?...

Griaustinio skausmu susiraukė jos veido skruostai ir tyli, skausmo pilna šypsena perbėgo per lūpas.

— O, Dieve, Dievuli!

Bet ne, toks apsirikimas tiesiog nėra galimas. Ar-gi gali veidmainystė priversti žmogų prie tokio laipsnio? Ak, šalin tos mintys, šalin tas skausmas, kuris čiulpia kraują iš jos gįslų — iš viso kūno.

* * *

Tyli, meili dainelės melodija skamba po kambarėlį. Jaunoji motina sėdi pasilenkus prie lopšelio.

— Mig mano mažyti, mig mano mielas! Gausūs tie žodžiai ilgai dar skambėjo tarp kambario sienų ligi suvargus jos galva nenusviro ant lovos krašto.

Su dideliu bildėsiu prasivėrė durys ir į kambarį įėjo vyras. Jo veide buvo matyti žiaurumas ir prigavimas; šaltai žiūrėjo mėlynos akys.

Staiga su išgaščių pašoko jauna moteriškė. Ji ištiesė rankas, tarytum, norėdama apginti tą brangų jai lizdą, kuriame miegojo nekaltas mažutėlis.

— Joneli, — žiūrėk Juzytė miega, — drebančiu balsu prabilo ji. Bet jis nekreipė domės; smarkiai nutvėrė jos ranką lig norėdama ją sugniaužyti, o iš lūpų paleido pilną sriovę niekšiškių žodžių, kuriuos diktavo jam neapykanta. Išblyškusi moteris atsakymui nerado žodžių.

Didelis nuovargis žymu buvo jos veide. Jos akys turėjo žvilgsnį mirštančios stirnos, kuri mirtinai sužeista be jausmo puola medėjui po kojų. Paskutinėmis jėgomis ji atbloškė jį nuo savęs, o per pabalusias lūpas išsiveržė baises žodis: “niekšas” ir be jausmo puolė ant žemės. Jis, metęs ironišką žvilgsnį ant gulnčios prie lopšelio moteriškės, trenkė durimis ir išėjo.

* * *

Moteriškės meilė, tą visogalingą ir didelę meilę gali užslopinti tik tas, kuriam ta meilė buvo atiduota. Bet kartą sulaužytas užsitikėjimas niekumet jau neatgys.

Devyni metai prabėgo nuo to laiko, devyni metai kančios ir ašarų išlietų gilumoje sielos. Prigeso moteriškės akių ugnis, nutilo jos skaisčios sielos žavėjimas. Devynius metus ji prieš visus slėpė savo skausmą ir gėdą. Niekas ant linksmios Aliūtės nepažino tų kentėjimų. Niekas — net ir jos motina. Ant erškėčiais nukloto gyvenimo ta-

ko ji pametė viską: viltį, tikėjimą, meilę. Ir niekad, o niekad jau jų neatgaus... Jos gyvenimas jau sulaužytas; suteršti idealai voliojosi purvyne. Pasiliko tik vaikai; vaikai to žmogaus, bet kartu ir jos: Juzytė ir Jonelis, šviesaplaukis keturių metų jos mylimas aniolėlis. Tik delei jų ji pakentė kožną dieną vyro žiaurumus, kuris ją, vargšę, nuolatai, be perstojimo kankino. Ji jau neapkentė jo: tvirta meilė pagimdė tą neapykantą. Ji jame buvo sudėjusi savo švenčiausius jausmus, bet jis juos suteršė. Dėja, neužteko jos pasišventimo. Nuoodų geluonis įsmeigė į tyras kūdikių sielas ir įnešė į jas baimę ir nebilio klausimą: “kodel-gi taip?”

Tai gyvenimas...

* * *

Gaudė varpai, jų skardūs balsai skleidėsi po plačią apylinkę ir toli, toli, nyko aidas. Gedulingas lydėtojų būrys slinko pamažu gatve; juodas kryžius, kunigas ir grabas paskendęs gėlėse. Paskui grabą, lig tam sus kaspinas, slinko būrys žmonių. Va, ir kapai. Pakėlė grabą, apnuogino jį iš gėlių ir taip liūdnei nunešė. Nuleido ant duobės dugno. Aplinkui pūstelėjo šaltas šurpas.

— Motule, o motule neik nuo manęs, nepalik manęs vienos! sielvartingas, pilnas gailėsčio pasigirdo moteriškės balsas parpuolusios ant smėlio.

Žmonės atitraukė ją ir nuvedė šalin.

Iš kunigo lūpų pasigirdo balsas “Angelas Viešpaties”, gi žmonės pagavę tą balsą nusinešė liūdnei į tolimą amžinastį...

* * *

Bėgo metai. Klūpo prie kapo moteriškė. Suvargintą galvą glaudžia prie žalios velėnos.

— Motule, pažvelgk į savo kūdikį; pridėk savo ranką prie degančių mano skruostų, numalšyk tą skausmą! Motule, tu kadaise man sakei: — “būk laiminga”.

— Laiminga! — mano laimė purkštelėjo taip kaip žvilgus muilo burbulas. Ak, jau nebegaliu taip ilgiaus gyventi; motule, nebegaliu; mano jėgos nusilpusios, jausmai suirę!..

— Paimk, motule, į savo globą tuos mano vaikelius ir išprašyk jiems kitokį likimą.

Rieda tylios ašaros per moteriškės skruostus; kapų ramybės angelas lenkiasi ant jos ir renka tuos tyrus deimantus, kad nunešus prie Dievo sosto. Gal tos ašaros-deimantai išprašys laimę jos vaikučiams.

Viešpatie, susimylėk!..

Grabinė tyla aplinkui viešpatavo. Kur tai toli vėjo šiurenimas lig kartojo jai senai ištartą žodį ir senai jau užmirštą — tikiu, tikiu...

Sulietuvino Z. Bagdziūniūtė-Sakalienė.

ATEITININKAS.

Iš angliško vertė A. K. Tauragis.

SKYRIUS II.

Puikios derybos.

Žiūrėdamas į Vavajandą Tėvas N. išrodė kiek rūstus. Jis buvo jaunas, liesas, smarkus ir griežtas savo pažiūrose vyras. Pūsdamas apatinę lūpą, jis, rodos, rengėsi smarkiai barti. Tačiau Tėvas N. buvo malonaus būdo, kuris, kaip staiga užsiliepsnodavo, taip staiga ir apmirdavo. Del to bijojo jo visi kaimo vaikai, kartu ir mylėjo. Vis-gi niekumet tikrai jo nesuprato.

— Jei tu nusiplausi nuo savo burnos tą spalvą, aš žinosiu su kuomi kalbu, — rūsčiai prabilo Tėvas N.

— Aš esu Edvardas N., Tėve, — mandagiai atsakė vaikas.

— Aš negaliu įtikėti tokiam pasakymui, kada nematysiu naturalaus tavo veido.

Tada, suradęs savo drabužiuose šmotelį muilo, nuplovęs nuo burnos paskutinę raudonos spalvos dažo žymę, Edvardas atsigrižo į Tėvą N. Vaikinas buvo gražios išvaizdos, su didelėmis juodomis akimis ir išrodė protaujančiu.

— Dabar matau, kad esi Edvardas, — rimtai prabilo kunigas. — Paaškind-gi man apie šį pavojingą žaidimą. Tu buvai tragingam sudegimo pavojui, o kiti vaikai Magino darže. Šitoks darbas paprastai baigiasi kalėjimu.

— Mes žaidėme Indą, — atsakė Edvardas. Tokį žaidimą mes darome kas antrą savaitę ir kiekvienas iš eilės vaikas turi užimti Vavajandos vietą. Taip pat, kaip kiškis ir šunes, tikrai tame žaidime turime kitaip apsirengti ir kitokiais vadintis vardais.

Aš iki šiol niekumet da nebuvaug pagautas. Šį kartą Raudonasis Mikas labai norėjo mane pagauti, nes paskutinį kartą aš jį pagavau.

— Raudonasis Mikas?... Ar tai tas su didele nosimi ir ūsais?

— Tai-gi, jis yra Vincas Radlius. Tame žaidime pramintas Raudonuoju Miku, nes pasakoje toksai yra blogo vyro vardas. Mano kaltė, kad kiti vaikai atsidūrė Maginio darže. Nenorėjau ilgai krūmuose slapstyti, del to atlindau čia pasimaudyti, nemanydamas, kad ieškotojai dasiprotės ir paseks mane. Taip ir likau pagautas.

— Bet ar ištikrųjų būtų jie tave sudeginę? — paklausė Tėvas N.

— O, ne! Tai buvo toksai nudavimas, juokas. Visi jau esame buvę tokioje padėtyje, tačiau visi da esame gyvi. Bet jei šandie mus pagaus Maginis, tai tikrai bus pavojus.

Tuo tarpu alsuodamas išėjo iš miško Maginis.

— Veltui, visi pabėgo. Manau ir pačiam nelabajam būtų pritrūkę vieko, jeigu būtų norėjęs juos pagauti. Ištisą vasarą, Tėve, jų laukiu. Ir sląstus stačiau ir ko nedariau, tačiau niekumet negalėjau arčiau priėti. O kokis čia vaikas?

— Tas, kuris pabėgusių buvo pasmerk-tas sudeginti, — atsakė kunigas.

— Aš būčiau jį palikęs ir tegul būtų sudegęs, — su panieka prabilo Maginis. Jus jį išgelbėjote. Manau, nesutikssite ir su mano pasiūlymu — nusivesti jį į kluoną ir išperti kailį, arba duoti jam kitokios ugnies.

— Nesutinku su jūsų, Magine, pasiūly-

mu del to, kad aš vesiuos jį su savim. Bet, kadangi čia yra Ateitininkų Ratelio pirminkas, norėčiau žinoti, ką Maginis turite prieš jį, kad siūlote taip aštrų ir žeminantį nubaudimą.

— Jis nieko neturi prieš mane, — atsakė Edvardas, — išėmus tą, jog aš ateinu pasimaudyti ton smilčių suonašon. Jo daržo niekumet aš neliečiau. Jei ir duotų man, tačiau neliesčiau ir nevalgyčiau jokio daikto, kuris auga šitame darže.

— Del ko-gi ne? — paklausė kunigas.

— Del to, kad Maginis per daug šykštus. Jis geriaus duotų tomeitėms supūti, obuoliams, kriaušėms ir slyvoms gulėti ligi suges, negu atiduoti kitiems. Tie daiktai nenaudingi jam, nenaudingi ir kitiems.

— Šimts pypkių! — rausdamas sušuko Maginis. Nieko nereikia man palikti ant žemės ligi supūsiant, nes jūs, išdykėliai, visa nuskinate, nurenkate pirm negu nunoksta. Leisčiau jums surinkti tuos vaisius, kuriuos vėjas nukrečia, jeigu apeitų jums pasiprašymas. Sutikčiau atiduoti jums pusę visko, kas tik čia auga, jeigu palauktumėt ligi nunoktų. Bet jūs nelaukiate, vagiate, kad nei mums, nei kitam tie vaisiai nėra naudingi.

— Išėmus pasimaudymą, aš nepavogiau nė jokio daikto, — atsakė Edvardas. Ar maudymuisi vietą ir-gi reikia vogti?

Širdingas juokas išsiveržė iš Maginio. Kunigas ir-gi nusišypsojo. Vaikas-gi laikėsi ramiai, nes nesuprato iš ko juodu juokiasi.

— Aš manau, — tarė kunigas, — padaryti su tamsta sutartį, kuria vasaros metu mūsų ratelio vaikai liuosai galėtų naudotis šita smilčių suonaša. Mes pasamdysime ją ir tada prižiūrėsime, kad niekas, kam nereikia, nelandžiotų po tavo daržą. Ką manai apie šitokį sumanymą, Pirmininke?

— Gera būtų turėti sava maudymuisi vietą, — džiaugsmingai atsakė Edvardas.

— Ir jūs galėsite sulaikyti kitus nuo įėjimo daržan? — paklausė daržininkas, kuris matė, kad tokiu būdu galės pasiliuosuoti nuo nuolatinio daržovių ir vaisių saugojimo.

— Esu tikras, kad galėsime, — atsakė Edvardas.

— Na, tai čia ir bus užbaigtos derybos, — prabilo Maginis. Ištisą vasarą leisiu jums naudotis šitaja smilčių suonaša; rinkti visokius vaisius, ką vėjas nukrečia ir ko negalėsiu parduoti bei pats sunaudoti, jei tiktai apsaugosite daržą nuo kitų vaikų.

— Išskiriant jų svečius, — pridūrė Tėvas N.

— Be abejonės, išskiriant jų svečius. Svečiai elgsis taip, kaip ir jie patys.

Derybos užbaigtos. Maginis nuėjo namų link, o kunigas su Edvardu pasuko į taką, vedantį kaiman. Nė ieškotojų, nė medžiotojų niekur nebuvo matyti, nei girdėti. Visi jie skubinosi kuotoliausia pabėgti nuo Maginio. Paskui susirinkę krūman jie išsiskirstė. Klausydami Raudonojo Miko, vidudieny sutarė vėl sueiti paskirton vieton.

— Edvardai, gerą padarėme sutartį, ar ne? — paklausė Tėvas N.

— Geresnės da negirdėjau, — atsakė Edvardas. Ši sutartis mūsų ratelį sulyginia su laivelių rateliu. Be to, gausime tomeičių, obuolių, kriaušių ir kitokių vaisių.

— Neišrodo, kad Maginis būtų toks šykštus, kaip tau atrodo, ar ne?

— Niekumet nemaniau, kad jis yra malonus žmogus. Jis išrodė šykštus. Tie puikūs obuoliai, kriaušės, slyvos, a taip prinkusios slyvos. Tėve, guli ant žemės ir pūva; mes žiūrėjome ir seilę rijome. Kai-kurie vaikai neiškentę ėmė juos ir gana.

— Matai, jog tai būdas, kuriuo žmogus elgiasi kada reikia. Vaikai užpuldavo jo daržą ir užtai jis labai supykdamo. Dabar mūsų sutartis bus gera abiem pusėm. Jūs gaunate pakrantį ir užtektinai vaisių, o jis ramus nuo triukšmadarių ir valkatų, ir nuo peštynių su jais.

— Tas ištikrųjų svarbu. Dabar, šita nelaimė niekumet nebūtų atsitikus, jei aš, senu įpročiu, bučiau slėpėsis krūmuose prie upės. Tie krūmai siekia kanalą; šimtas vyrų būtų galėję juose mėnesį kamuotis ir manęs nepagauti. Tačiau sumintijau iškręsti kitokį šposą. Tokiu būdu visi ir įkliuom.

— Bet, iš tos nelaimės išėjo ir sūtartis, — tarė kunigas. — Kaip tu tą išvadzioji?

— Taip įvyko dėl to, kad jūs, Tėve, ten buvote. — Niekumet mes nebūtumėm to sugalvoję. O jei ir būtumėm sugalvoję, tai Maginis būtų tik pasijuokęs iš mūsų.

Šiame gyvenime ir iš blogo išeina geras, jeigu tik pasirįžtama ieškoti jo. Dievas taip skyrė. Tat, padarius klaidą arba pasidarius nelaimių, niekumet nedera nusiinti. Reikia ieškoti būdą, kad išėjus iš jų.

— A, tas tai teisybė! — pridūrė Edvardas. Ir vis-gi daug ima laiko suprasti, kaip tas yra teisinga.

Ir pradėjo mąstyti apie šį keistą dalyką — kad iš blogo galėtų išeiti geras. Eidamas kunigas tēmijo Edvardą ir labai buvo patenkintas matydamas tokį protingą ir mąstantį vaiką. Kuomet juodu prisitartino prie vietos, kur visi vaikai buvo sutarę susirinkti, — kunigas paklausė.

— Ką tu manai apie susirinkimą šį vakarą?

— Turėtų būti, — atsakė Edvardas. — Bus du ar trys nauji kandidatai. Arolas Saulėnas jau pasirinkęs gyvenimui kelią. Be to, atsilankęs svečias pasakys prakalbėlę. Bus ir dainų. Manau, kad viskas išeis gerai.

— Svečias, užtikrinu, atsilankys, — tarė Tėvas N. Jisai labai įdomauja Ateitininkų Rateliu ir nori matyti, kaip veikia. Jei užtikrini savo programos dalį, gali pasitikėti ir maŋo dalim. O kur dabar eisi?

— Manau, visas būrys jau bus susirinkęs darže. Ir aš turiu ten būti. Po gaudymo ir deginimo, arba pabaigos, kaip mes vadiname, vėl suseinam bent kurion vieton ir viską sudarom kitam kartui.

— Tatai, lik sveikas, — tarė Tėvas N. ir pasuko į tiesų kelią, o Edvardas tiesiog pasileido į suėjimo vietą. Jeigu jis būtų tēmijęs Tėvą N., būtų pamatęs keistą dalyką. Priėjęs gojelį kunigas pasuko į krūmus ir pasileido takeliu upės lovio link. Už kelių minutų pasiekė tą vietą, kur visas būrys jau buvo susirinkęs. Suradęs vynuogių krūmą, kuris buvo nedaugiau kaip dvidešimts pėdų tolimo, atsistojo už jo ir aiškiai viską matė. Raudonasis Mikas jau buvo padėjęs

savo nosį ir didelius ūsus. Buvo tai Vincas Radlius, aukštas vaikas, didele galva, raudonais garbiniuotais plaukais, didelėmis mėlynomis akimis, plačia burna ir tarytum suplota nosimi. Jis sakė prakalbėlę, nes jautė, kad Edvardas N. stengsis išsiteisinti, kadangi Maginis jį išgelbėjo ir juos išvaikė.

Viduje karštos jo kalbos, staiga šaukdamas valio įbėgo būrin Edvardas.

— Sugavimas teisingas, — šaukė Vincas.

— Teisingas, teisingas, — atsakė Edvardas. Aš neieškosiu išsiteisinimo, nors ir išpultų man tai daryti. Klausykite. Tris kartus spėkite, kas atsitiko?

Edvardas buvo susijudinęs. Visame būryje pasidarė netvarka ir kiekvienas stengėsi užrėkti, norėdamas įspėti, kas atsitiko. Išrodė, kad nieku būdu Edvardas negalės pasakyti, kad Tėvo N. sumanymu padaryta su Maginiu dėl daržo sūtartis. Išgirdęs tai būrys kone plyšo iš džiaugsmo.

— Aš įnešu, — šaukė Edvardas, — kad nuo šio laiko Maginis būtų mūsų nariams žinomas, kaip *Gerbiamas Maginis*, ir kaip savybės, taip ir viešose sueigose visi jį taip vadintume.

Tėvas N. turėjo pasitraukti toliau į krūmus, kad skaniai pasijuokus.

(Daugiau bus).

DEL. J. ŽILIAUS PASKIRIMO.

Vašingtonas, 1. 20 d. (Elta). Eltos pranešime iš sausio 14 d. įsibriovė stenografės klaida. Vieton "Žilius-Lietuvos karinis atstovas Klaipėdai", turi būti: "Žilius-Lietuvos laikinis atstovas Klaipėdai". J. Žilius Užsienių Reikalų Ministerijos paskirtas prie laikinos Santarvės administracijos Klaipėdoje atstovauti Lietuvos interesams. Jisai yra ne karinis, bet civilis atstovas.

Būk patvarus kovoje su priešingumais ir kovok nenusimindamas, bet dar-gi linksmai. Į gyvenimą tačiau žiūrėk rimtai. Atmink, kad daug, labai daug turi šiame pasaulyje veikti ir nei valandėlės neturi gaišti.

SVARBESNI PASTARŲ DIENŲ ĮVYKIAI.

—x—

Sausio 18 d. nutarė atsistatindinti Lietuvos Ministerių Kabinetas su priemeru Dr. Grinium. (Elta).

Sausio 19 ir 20 dd. ir vėliau lenkų buvo padaryta Vilniuje kratų lietuvių ir gudų įstaigose ir privatiuose butuose ir šie asmenys buvo areštuoti. Lietuviai: Mikolas Biržiška, inžinierius B. Biržiška, Augustaitis, Randomanskis, inžinierius Šulcas, Stadzevičius, Mičiulis, Insoda Mileris, kanau-ninkas Kukta, Marcišlauskaitė, Grabauskas, Špokas, Vaičiūnas, ligonis Simaška. Gudai: Harecki, Jeremič, Karabač, Murin, Prokulevič, Poliško, Dubina, Jakubecki ir Sivicki.

Areštuotiems grasinama sušaudymu.

Lietuvos Vyriausybė delto lenkų žygio, pasiuntė Tautų Sąjungai protesto notą. Apie šį atsitikimą taip-pat pranešė Amerikos, Anglijos, Prancūzijos ir Italijos valdžioms. (Elta).

Sausio 22 d. mirė Šv. Tėvas Benediktas XV.

(Šventasis Tėvas Benediktas XV gimė m. Pegli, Genoa vyskupijoje, Italijoje, lapkričio 21 d., 1854 m. Išventintas į kunigus 1878 m. 1888 m. paskirtas sekretorium kardinolui Rampolla, kuomet tas buvo nunciu Madride, Ispanijoje. 1887 m. su kard. Rampolla grįžo Romon ir stoji valstybės sekretoriaus ofisan. 1907 m. paskirtas Bolognos Arkivyskupu ir tais pačiais metais gruodžio 28 d. pop. Pius X jį konsekrovo Vyskupu Siksto koplyčioje. 1914 m. paaukštintas kardinolu. 1914 m., rugsėjo 3 d. išrinktas popiežium).

Sausio 25 d. Čeko Slovakijos vyriausybė pripažino Lietuvą de jure. (Elta).

Sausio 29 d. Washingtone, D. C. nuo daugelio sniego sunkumo ir slėgimo įlūžo Knickerbocker teatro lubos. Žuvo 107 žmonės. Sužeista 134.

Vasario 3 d. Galvanauskas suorganizo naują Lietuvos Ministerių Kabineta, kurin įeina Galvanauskas, Ministeris Pirmininkas, Jurgutis, Užsienių reikalų; Dobkevičius, Finansų; P. Vileišis, Susisiekimo; A-

Nekrologas.

A. a. Jurgis Saluška.

Jurgis Saluška gimė Lietuvoje 1895 m., Panevėžio Aps., Šeškų kaime.—Amerikon atvažiavo 1913 m., Mirė gruodžio 24 d., 1921 m. ūmai besimaudydamas Vyčių name. Veliionis paliko Lietuvoje tėvus, vieną brolių ir keturias seseris. Buvo doras ir gailios širdies vaikas. Priklausė prie L. Vyčių 7-tos kuopos ir Darbininkų Sąjungos 5-tos kuopos. Visą savo gyvenimo laiką buvo geras narys ir praktikuojuantis katalikas. Lai būna lengva jam svetimos šalies žemelė.

J. Tautilas.

~~~~~
leksa, Žemės; Karoblis, Teisingumo; inž Šližys, Šalies apsaugos; K. Oleka, Vidaus Reikalų; Juodakis, Švietimo; Soloveičikas, Žydų Reikalų; Vakuoja, Gudų Reikalų.

Vasario 7 d. Kardinolas Achille Ratti, Milano Arkivyskupas išrinktas popiežium, kuris užims mirusio Benedikto XV vietą. Kardinolas Ratti pasirinko Piaus XI vardą.

Buęs Kardinolas Ratti, šiantie popiežius Pius XI, gimė Desio miestelyje, Italijoje kovo 31 d. 1857 m.

Bibliografija ir Kritika.

SKAITYMAI: Mėnesinis Literatūros Žurnalas. Red. V. Krėvė Mickevičius. Švietimo Ministerijos leidinys. Dešimtosios Knygos 120 puslapių. Valstybės Spaustu-
vė Kaunas 1921.

Įvairių raštų leidinių susipažindinimas teikia idealę tautos istoriją, nes juose slepiasi dvasinės žmogaus pajėgos, įsitikinimai ir darbuotė. Iš to vykinasi ir pažiūrų ir įsitikinimų skirtumai. Dešimtosios "Skaitymų" knygos turinys panašiai atsivaizduoja. Įvairūs įsitikinimai ir dvasios jėgos pradedant "Aušra" kiuteno savo keliais, nungi visa savaip pasiskirstė ir kiekvienas savitai tveria, kuria. Vienatis suraminimas, kad visų pajėgos atkreiptos Lietuvos kurybai. Kaip ateitis apkainuos sunkųjų jų uždavinį, dar aukstoką tarti žodį. Tačiau, galima sakyti, kad turės savo šalininkų ir garbintojų.

V. Krėvė savo misterijoje "Nemirtin-giejė" įveda Perkūno ir Ugnies garbinimo mintį. Moteriškai (reiškia Bažnyčiai) autorius Žinio lūpomis taria: "Jis (Kristus) verguvės miegu užliūliavo brangiąją tėvų (Lietuvos) šalį. Jis atliko prakeiktą niek-šo darbą". Gį į Vyrišką (Kristų) atsilie-
pia: "Tu esi tasai besparnis likimo pastum-
dėlis... Tu amžinosios Teisybės nuodėmė! Išnyk! Nebiaurink žemės, kurią tu paskandi-
nai verguvės snudulio bangosna!" Mote-
riškas (Bažnyčia) paniekinančiai atsiliepia:
"Koks buvai, vis tas pats esi. Patsai neap-
gali atlikti mažiausio darbo. Senų krašto
valdovų šmėklos tau vaidinasi!.. Šmėklos,
kurias dar ten, viršui tau begyvenant nu-
veikė!.. Kad tu nedrįsti priešingos, neap-
kenčiamos ugnies užgesinti, aš pati ją užlie-
siu!.. Savo karališkais delnais užgniaušiu,
užliesiu!.. Senas Karžygis: "Pranykit, iš-
gamos, iš mano akių ir jūsų vardas tebūna
keiksmo vardu šioje šalyje!" Perkūnas:
"Ateitis ne jūsų, bet mano rankoj! Gana,
kad dabarty dar viešpatauja! Mano kūjis,
kurs moka iš kieto plieno kardus kalti, mo-
kės juos ir sutrupinti! Griausmai jame
glūdi!" Vincas Višvilis (atbudusi Lietuva):

"Tur-būt, ilgai miegojau... Ir ugnis skais-
čiau šviečia. Kaip čia puiku dabar. Suši-
lau ir ištroškau." Žinys: "Gerk, kol troš-
kulį nuvarysi... Gerk, gerk, vaikeli, iš pra-
eities šaltinio. Praeitį gimdo jėgų ateičiai
kurti"... Tai maž-daug svarbiosios ištrau-
kos, iš kurių gali dasiprotėti, kad autorius
įsako mesti Dievą ir Bažnyčią, o liepia grįž-
ti į stabmeldybės laikus ir pradėti garbinti
Perkūną ir Ugnį, nes iš ten visoji galybė a-
teičiai. Visai nesitikėjome iš talentingo V.
Krėvės panašaus ko susilaukti. Tačiau,
pamatęs savo klaidą, gailėsis pagaminto kū-
rinio, kurs teikia nuodų karštoms galvoms.
Tik, kad būtų nepervėlu, o kurinys misterij-
ja vis-vien suteršė daugelio protus. Gaila.

Įžymus literato A. Vienuolio "Idealis-
tas" teikia daug galingos meilės ir prisiri-
šimo prie Lietuvos šalies ir gamtos grožės.
Jonas Budrys, vedęs Tatjaną Ivanovaitę,
rįžosi, kad ji pamylėtų jo Lietuvą. Keliau-
jant į Lietuvą apsakinėjo vien tik apie jos
grožę. Besisvečiuojant pas tėvelius tekal-
bėjo apie Lietuvos žavėjus. Visi jo pasi-
rįžimai buvo sunkūs, be pasekmių. Turėjo
daug kęsti. Vienok "Idealistas" žavus, kil-
nus, tiekiąs daug gyvatos, meilės... O gai-
la vis-gi būtų apleisti nepaminėjus vienos
gražiosios legendos. Tai didingas Lietuvos
mytas. Tatai pasivėlysimė atkartoti Jono
Budriaus lūpomis. Štai ji. — Saulė ir mė-
nuo, senovės lietuvių padavimu, kitados bu-
vę vyras ir žmona. Kitados jiedu dieną gre-
tim dangun ridinėję, o nakčia drauge už
jūrių marelių ilsėjęsis. Iš jų moterystės
gimusios visos mažesnės bei didesnės žvaigž-
delės, tai vis jų vaikeliai kruta nepasiekia-
mose Dievulio augštybėse; kiekvienas var-
das esąs dangaus knygoje įrašytas. Žmonės
žemėje gyvenę tada kai rojuj: broliškoj
meilėj; ir pusės vargo nebuvę artojai — vis-
kas šimteriop derėję ir augę daugybėj. Me-
dum ir pienu tada tekėjusios upės, vaisiais
medžių šakos linkusios; javai varpas turėję
ilgumo nuo pirmojo riešo; ir be permainos
vis vasara buvusi... Bet vieną naktį du žmo-
nės supykę. Kas, del ko, kaip, tik žvaigž-

delės iš padangės mačiusios. Ir tą naktį žemėje pirmutinė atsitikusi žmogžudystė... Reikia dar paaiškinti, kad senovės lietuvių tikėjimu, kiekvienas žemėje gyvenęs žmogus, turėjęs danguje ir savo, nelyginant atstovą, — žvaigždę. Ir juo didesnės dorybės buvo žmogus, juo skaistesnė atstovavusi jam danguje ir žvaigždė. Mirus-gi žmogui, ir jo žvaigždė nuriėdėdavusi dangum į pragarus, kur ilsėjosi prosenelių šešėliai. Bet, kadangi tą naktį žmogžudystė žemėje atsitiko pirmą kartą, tai ir vėlionės žvaigždė, užuot nuriėdėjusi į pragarus, nurėzė dangum už jūrių marių ir pasiskundė miegančiam tėvui Mėnuliui. Nusigandęs Mėnulis ir iš pykčio net paraudęs pačios nekėlęs, vienas užtekėjęs. Bet prieš susekdamas ir nubausdamas kaltininką, jis užsikalbėjo su Aušros žvaigžde. O maloni, meili ir skasti, kaip rozė, dangaus gražuolė Aušrinė jį taip sužavėjo, kad jis, užmiršęs ir žmogžudystę ir pačią, ėmė ją merginti... Atbudusi anksti ryto Saulė ir pasigedusi vyro, labai persigando ir visa išblyškusi užtekėjo viena, bet pamačiusi vyrą merginantį Aušrinę, sugriebė nuo žemės rieškučias purvo ir drėbusi jam veidan pradėjo vargti pati viena... Ir nuo to laiko, nuo tos nakties ne tik viso dangaus suiro tvarka, bet ir žemėje viskas kitaip virto. Beridinėdama dangumi viena Saulė nebegalėjo teikti žemei užtektinai šilumos, o purvais apdrėbtas Mėnuo ir tiek nustojo šildęs. Be to, dar jis pradėjo vengti pačios, bastytis naktimis, sekioti paskui Aušrinę, kankintis, sielotis... Žemėje gi prasidėjo vargai, badas; iš vargo ir bado žmogžudžių priviso ir brolis ant brolio, kaip žvėris, įnirto. Ir nuo to laiko žmonėse lygybė, santaika, dora jau nuo lopšio pradėjo žūti; kur jėga ir turtas, ten dabar ir teisybė, o širdyse meilė tik tam kartui tebūna. Purvais apdrėptas Mėnuo naktimis bastos. Žemėje po pavyzdžių vyrai seka, o žvaigždė Aušrinė...

Daug esame girdėję Vydūną ir skaite jo raštus. Bet ne visi jį supranta. *J. Dobilas* kurinys "*Mintys ir pastabos, kaip Vydūną suprasti*" apibudina jo asmenį ir dvasią. "Kiekvienas Vydūno veikalas tėra tik tai mažėlė dalis jo bendros pasaulėžvalgos ir

kurtas taip, kaip tą pasaulėžvalgą vaizduotų ir gyvenime vykintų; vertinant atskiras veikalas, tenka vertinti visą pasaulėžvalgą***). Jo filozofija yra be galo kilni, žmonijos meile, taika ir lietuvišku ramumu kvėpuojanti, ir jog ji tikrai ir yra lietuvių dvasios išdavinys". J. Dobilas sakosi, jog Vydūnas poetas labiau jį sužavėjo negu Vydūnas filozofas. Įvertinti gilesnis rašytojas yra kad ir nelengvas dalykas, bet vis-gi galimas, tik pati kuryba pasilieka visados paslaptimi. Ir ginčijosi mokslininkai, kam kuryboj atiduoti pirmenybę — visuomenei (tautai, žmonijai) ar talentams ir genijams. Vydūnas tvirtina, kad "pati kurybos galia tūnanti visuomenėj, bet ji ten kaip ir apmirusi, negyva. Talentas ar genijas jai gyvybę suteikiąs". Vydūnas J. Dobilui atrodo lyg koks "Krivų Krivaitis, šventojo ažuolo ūkanoj pasislėpęs, apmąstyme apie Dievo galybę paskendęs. Tatai man primena ir jo kiek miglota filozofija, jo numalšinti nuslopinti geiduliai, kilnumo meilė, kaž-kokiu gaivaliniu dievobaimingumu persiėmimas, slėpiningumas, savotiška — ir-gi slėpininga — kalba ir tt. Į jį nebežiūri, kaip į aną istorinį Krivų Krivaitį, iš visų šalių dievukai, bet kiekviena menkiausiam dalyke jis mato vis-gi nežinomą, slėpinimą galybę paslėptą. Nebeatmenu, kokioj knygoj, kalbėdamas apie vandenį, jis (Vydūnas) sako, jog jo tikėjimas reikia aiškinti mechanikos įstatymais. Tik paskui pridėda porą žodžių, kurie aiškiai rodo, jog jis abejoja, ar vien tuo galima išaiškinti vandens tekėjimas. Vadinas, už visų mokslo nesugriaujamą aksijomą, dar mato jis ką nors, kas reikalinga, kad minėtasis gamtos apsireiškimas galima būtų išaiškinti. Jis jaučiasi apsiaustas iš visų pusių slėpingosios galybės ir su tikru dievobaimingumu, pasakyčiau, net su baime, veizi į viską, neišskyrus nė menkausio dalykėlio, nes mato ten minėtąją jėgą apsireiškiant. Oi, koks gražus čia Vydūnas!.. Žodžiais to išreikšti negalima." Kiekviena Vydūno žodyje matai jo savotiškos, slėpingos gražios sielos atspindį. Kuomi-gi Vydūnas skiriasi nuo mūsų pasaulėžvalgos? Štai kame dalykas: "Prūsų lietuvių misticizmas... skiriasi nuo Didžio-

sios Lietuvos misticizmo. Priežasties reikia ieškoti tikybės skirtingume. Katalikybė turi savo griežtai apibrėžtą pasaulį, į kurį ji moka perkelti visų tikinčiųjų dvasią. Ji labiau savuosius gal atitraukia nuo gamtos. Liuteronizmas gangreit kaip ir neturi savo pasaulio, bet jis leidžia savo šalininkams laisvai patiems ieškoti tiesos. Suprantama, jog tuo būdu žmogus labiau verčiamas savo jėgomis painiausius, giliausius klausimus spręsti ir kaž-kodėl, lyg savaime, linksta jo pasaulėžvalga į stabmeldystę arba bent į senąjį Įstatymą, jei jis savo išvadas labiau Šventuoju Raštu remia. Tokia mano nuomonė. Todėl, nors kiek ir skirtingas Vydūno misticizmas, bet jis lietuviu dvasiai labai artimas, savas, ir mes, be abejo, nusidedame, į mūsų gerb. rašytojo kurybą taip menkai atydzios tekreipdami."

B. Strakuzinas, del nesusipratimų kilu-

sių iš "Jūrių Karpo" recenzijos, atvirkščiai tą visą ima.

Telpa dar ir kitų gražių ir vykusių raštų. Gi Putino, Adomo Lasto, Balio Sruopos, Sofijos Čiurlionienės (Kymantaitės) eilės dailina "Skaitymų" puslapius, o E. Radzikausko recenzijos papildo "Skaitymų" turinio įvairumą.

Dešimtosios "Skaitymų" knygos turinys turtingas ir originalūs, stilius gražus, sakmena sklandi, kalba taisyklinga ir gryna, spauda girtina. Ir linkėtina, kad pradėtasis darbas toliau žengtų, neįžeidžiant kitųjų švenčiausių jausmų ir įsitikinimų. Berods Švietimo Ministerijai reikėtų daugiau domės kreipti į raštų turinį prieš duodant į spaudą. Kitaip daugelį įžeis ir nesusipratimų pasės. Jau tas negeistina ir vengtina.

A. Tam—as.

Jaunimas Lietuvoje.

(Mūsų korespondentų Lietuvoje).

Mariampolė. Mariampolės P-kų gyvavimas prasideda dar prieš karą. Bet tai nebuvo dar atskira jaunimo kuopa, o veikė kartu su "Žiburio" draugija, nes rusai panašioms jaunimo sąjungoms veikti neleido. Prasidėjus didžiajam pasaulio karui, Lietuvai pakliuvus jo sūkurin, visokis draugijinis darbas liovėsi. Kiekvienas tik manė, kaip išnešus sveikas savo kailis.

1918 m., suduzus vokiečių geležinei galybei, visa palengvėjo. Vokiečiai paleido savo disciplinos vadžias, kas davė progos savystoviam veikimui. Atbunda visokios organizacijos. Atbunda ir jaunimas, bet tik jau ne kaip žiburiečiai, o kaip tikri dabartiniai Pavasarininkai. Trumpu laiku Mariampolės Pavasarininkų kuopa išbujoja į kelių šimtų narių kuopą. Kuopa pasidalijo į kuopeles. Lavinimosi darbas gan greit būtų davęs gerų pasekmių. Bet čion vėl nelaimė, o gal geriau pasakius ir laimė. Prasideda Lietuvos kova už nepriklausomybę. Pavasarininkai, degdami tėvynės meile, pirmi, palikę žilus tėvelius, samanotą bakūžę,

imasi ginklo ir savo krūtinėmis atrėmė bolševikų bei lenkų plūdimą. Pirmos Lietuvos kariuomenės eilės, galime sakyti, buvo tik iš Ateitininkų ir Pavasarininkų. Ateitininkai, tai Liet. Kat. moksleivių organizacija.. Tokiu būdu, kai-kurios kuopelės, nustojusios žymaus narių skaičiaus, vėl paliauja veikusios. Visa kuopa žymiai nusilpnėjo nustojusi savo organizatorių. A. a. Antanas Matulaitis ir Vytautas Endziulaitis, kurie pirmi griebėsi organizavimo darbo, išvažiuoja į Kauną, kur juos šaukė svarbesnės pareigos. Po neilgo merdėjimo Mariampolės kuopa susilaukė uolaus ir gabaus vado kun. Igno Česaičio. Šisai griebėsi reorganizuoti kuopeles. Nors darbas buvo sunkus, bet, dėka jo pasišventimui, kuopa vėl pradėjo gaivintis. Tačiau ir kun. I. Česaičiui nelenta buvo ilgai darbuotis. Padirbėjęs maždaug apie metus laiko, aplinkybių verčiamas apleidžia Lietuvą, kartu ir Mariampolės Pavasarininkus. Jis iškeliauja Ameriką, kur jį šaukė pašaukimo darbas.

Dabar Mariampolės P-kų kuopa pereina

į moksleivių rankas. Nuo 1 sausio, 1921 m., kuopai vadovauja VIII kl. moksleivis A. Dailidė. Darbas nors palengva, visgi eina pirmyn. Birželio mėnesy pabaigus gimnaziją ir šiam tenka apleisti Mariampolė. Nuo pirmos liepos kuopos vadovavimą perimę sekanti valdyba: Pirmininkas J. Aleksa, Vice-Pirmininkas J. Endziulaitytė, Raštvedžiai Tolubaitė ir J. Melnykas, Izdininkas A. Štabingis. Pirmieji trys ir-gi moksleiviai. Ši valdyba tęsia darbą lig daštartinių dienų.

Darant palyginimą šiemet Mariampolės P-kai vėl išaugo į skaitlingą kuopą. Pradedant 1921 m. buvo 150 narių. Bet, darant ypatingus žingsnius atgaivinti kaimuose kuopeles, pabaigoje metų skaičius pasiekė per 400 narių.

Ypatingas nuopelnas priklauso vienuoliui Marijonui kun. A. Cikotai. *) Šisai nors tiesiog neįeidamas valdybon, tačiau gyva Pav-kams jėga, verčianti uoliai veikti nepaisant į didžiausias kliūtis. Daug šiemet į P-kus paveikė jų šventė. Sekdami Ateitininkų pavyzdžiu Pavasarininkai kun. Cikotai rūpinanties, atliko išpažintį ir, rytojaus dieną visa kuopa per mišias priėmė Komuniją, kuom pasirodė tvirtais obalsio mylėtojais. Tas labai smarkiai paveikė į nuošaliai stovintį jaunimą. Ir nuo šventės, kuri įvyko 26 birželio, narių skaičius užaugo daugiau dvigubai.

Taip-pat suruošta keletas organizacijos idėjai atatinkamų vakarų. Taip kad visa tai kėlė jaunimo tarpe ūpą ir norą pasiimti kilniais "Dievas ir Tėvynė" obalsiais. Kaimuose įsikūrė net 10 kuopelių. Lavinimosi darbas vis kas kartas žengia pirmyn, nors, žinoma, prie tikrojo idealo dar tolymas kelias. Dar vis lig šioliai daug daug jaunimo klajoja, tarsi, vėjo vaikomi, nebežinodami, kur geriau radus progos žemiems norams patenkinti. Iš čion nekartą daroma įtaikos ir į Pavasarininkų tarpą. Bet šie kas kartas stoja į griežtesnę kovą ir kas kartas vis auga didesnis susipratimas.

*) Kun. A. Cikota ruošiasi važiuoti su misijomis Amerikon — Chicagon. Manau Vyčiams teks ir-gi susidurti.

Tokia maž-daug Mariampolės Pav-ku darbuotės eiga. Kokis tolymesnis jos bus likimas, sunku kas šiandien pasakyti. Tas priklausys nuo vadų kun. Cikotai išvažiavus. Bet per daug nėra ko nusiminti. Nes daug ši kuopa yra jau turėjus vadų, Dievas ap rūpins ją ir toliau.

J. Aleksa.

Mariampolė 28—XII—21.

Alvitas. (Vilkaviškio apskrities). 1 dieną sausio, š. m., vietinė "Pavasario" kuopa įrengė vakarėlį. Vaidino "Žiemos ledai". Po vaidinimo buvo koras, pasakyta monologų, eilių, tarp kurių kvartetetas. "Sesutės rauda" (parašyta Žvangučio). Kvartetetas į publiką padarė netikėto išpūdžio. Jį pabaigus, ilgai ir gyvai publika plojo rankomis šaukdama "Bravo"... "Bis"...

Vaidinime pasižymėjo: Magdė — Adelė Ramanauskaitė ir Butkus — Vincas Grajauskas.

Vakarėlis pradėta 4 val., baigtas 10 val. vakaro žaidimais ir šokiais. Vakarėlio tvarka gera. Girtų nebuvo matyti.

Vakarėlio rengimo komisijos pirmininkui, Step. Didrikiui, viešai paskelbus, kad vakarėlis baigtas, publika išsiskirstė, išskiriant keletą asmenų. Tarp likusiųjų buvo "Pavasario" kuopos l. e. pirmininko pareigas pirmininkė ir viena vakarėlio rengimo komisijos narė.

Koki tai "žydukai" pasamdė dalyvavusį vakarėly orkestrą ir visi šoko ligi ryto 2-rai valandai.

Kuopos pirmininkai visai atvėjais privalo savo nariams duoti gerus ir tinkančius įgyvendinti jaunimo tarpe pavyzdžius. Mūsų l. e. kuopos pirmininko pareigas pirm. pasielgė priešingai, duodama vieton gerų — blogus.

Šitokiu elgėsiu žeminama Alvito "Pavasario" kuopa.

Pasikartojus panašiai antrą kartą, viuočinam susirinkimui siūlau: pasielgti sulig Sąjungos Įstatų 6 paragrafo.

Žvirblukas.

4—I—22.

P. S. Už tikrumą fakto atsakomybę imu ant savęs.

Z.

Krekenava. Vidurinioji valdiška Krekenavos mokykla (progimnazija) gyvuoja jau nuo 1920 m. Šiomet yra III klasės. Progimnaziją lanko 78 mokiniai.

Ligi šiol Krekinavos mokiniai neturėjo nei kokios organizacijos. Vieni dalyvavo Jaunimo Dr-joj "Pavasaris", kiti-gi niekur nedalyvavo.

Pagalios, gruodžio 18 d., 1921 m., gabesniųjų mokinių sumanymu, sušaukta susirinkimas įsteigti L. K. M. Ateitininkų organizacijos Krekenavos kuopą. Steigiamajame susirinkime įsirašė 31 narys. Išrinkta 7 narių valdyba ir 3 narių Revizijos Komisija. Valdybon pateko: pirm. A. Kiaunė, vice-pirm. K. Rapšys, sekretorium K. Kiaunė, izd. J. Kiaunė, knygiaus B. Povylaitis, valdybos nariais P. Širmulytė ir P. Svetikas. Revizijos Komisijon Sp. Sereika, E. Žukaitė ir N. Adomkevičius.

Linksma žiūrėti į jaunus mokinius, būsiančius Lietuvos veikėjus, kurie jauni būdami pradeda domėtis katalikiška pasaulio žiūra.

Dievas padėk jauniems dirbti kilnų darbą!

Miško Bronius.

Krekenava. Šaulių Būrys. Negana dar to, kad Pavasarininkai dirba kultūros darbą. Pernai rudenį (1920 m.), kuomet mūsų Tėvynei grėsė pavojus nuo plėšikų — lenkų, kuomet visą Lietuvą, kaip koku tinklu, ėmė aptraukti Šaulių būriai, sukruoto ir krekenaviečiai. Pirmiausia keletas gabesnių Pavasarininkų sujudo įsteigti ir Krekenavoj Šaulių būrį.

Troškimas veltui nenuėjo. Pakvietė iš Panevėžio Šaulių Skyriaus instruktorius, kurie padėjo suorganizuoti.

Spalių mėn. Krekenavos Šaulių būrys jau gyvavo. Neapsiriko įsteigę. Lapkričio mėn., persimušę lenkai per frontą ties Širvintais, įsiveržė į vidurį Lietuvos. Buvo jau netoli Krekenavos, tačiau pagązdinti vietinių žmonių, kad Krekenavoj daug yra Šaulių, "proszepanai" nedrįso eiti į Krekenavą.

Krekenaviečiai Šauliai, sužinoję kad lenkai yra Truskavos parapijoje, susirinko visi į miestelį ir pradėjo dienos ir nakties

sargybą ir žvalgybą. Lapkričio mėn. 22 d. visas būrys susirinkęs su kitais būriais pradėjo persekioti lenkus, kurie vos vieną dieną pasvečiavę turėjo trauktis. Sugrižę nuo fronto tankiai darė rikiuotės užsiėmimus.

Šiomet, išvažiavus būrio vadui, Sim. Rapšui, ir kun. Pr. Ramanauskui, Šaulių būrys kiek apsnudo.

Tikimasi, kad po Naujų Metų atbus ir naujomis jėgomis vėl pradės veikti.

Miško Bronius.

23—XII—1921 m.

—x—

PAVASARININKŲ BALSAS.

Gerbiamoji Redakcija!

Besiartinant Naujų Metų šventei, mes Mariampolio Pavasarininkai skrendame mintimis į tolymą Amerikos šalį, kame gyvenate Jūs, mūsų vienminčiai draugai, Vyčiai ir linkime, kad ši šventė priduočiau jums naujos, neišsememos energijos siekti taip kilnaus idealo.

Pavasarininkų ir Vyčių organizacijos, tarsi, dvi bendros idėjos ir obalsiai "Dievas ir Tėvyne" sesutės. Bendras tikslas jas jungia nesutraukomais ryšiais. Tačiau didžiojo karo vėsula, visu smarkumu užgriuvusi Lietuvą, buvo sutraukusi visokį susisiekimą, o kartu ir šių dviejų organizacijų ryšius. Šiandien nors nebeūžia karo audra, bet jos praeities pasekmės baisios. Verdant Lietuvoje žūt-būtinei kovai už laisvę, Pavasarininkams tenka, atsidant geriausių sau pageidavimų, nuolat savo jėgomis kurstyti tėvynės aukuras. Pertai dar ir šiandien randasi spraga tikriems draugiškiems santykiams. Bet čion, Jūs Vyčiai, ištiesite brolišką ranką siuntinėdami Pavasarininkų kuopoms savo organą "Vyti".

Mariampolės Pavasarininkų kuopa jausdamosi esanti skolinga Amerikos Vyčiams už visų metų veltui savo organo "Vyčio" siuntinėjimą ir, nebeįstengdama kitaip atsiųgtinti, taria gilų, gilų ačiū.

Taip-pat, jausdama dar toliau nepajėsianti savomis lėšomis įsigyti "Vyčio" su kuriuo ji taip susibendravo ir niekumet nenorėtų skirtis, reiškia pageidavimą, kad ger-

biamoji Redakcija, jei tai būtų galima, siuntinėtų mums "Vytį" ir šiais 1922 metais.

Esame įsitikinę, kad Gerbiamoji Redakcija mus išklausys ir todėl iš anksto tariame širdingiausiai ačiū.

Kuopos Pirmininkas *J. Aleksa*

Raštvedys *S. Endriukaitė*.

Laukuva sausio 1 d., 1922 m.

Malonėkite, Gerbiama Lietuvos Vyčių organizacija, priimti nuo Laukuvos Jaun. Dr. "Pavasaris" širdingą ačiū už siuntimą mums "Vyčio", kurį mes su malonumu skaitome ir puošiame mūsų menkutę biblioteką. Tegul Jums Dievas laimina už gerą darbą!! Valio Vyčiai!!!

Su pagarba Jaun. Dr. Pirmininkas

Kun. H. Prijalgauskas.

Gerbiamoji "Vyčio" Redakcija!

Vardu Turčinų Pavasarininkų kuopos, dėkoju Tamstom už siuntinėjimą mūsų kuopai Jūsų organo "Vyčio". Linkiu visiems Amerikos Vyčiams pasekmingai darbuotis "Tautai ir Bažnyčiai", lig pasieksiant sau pasistatyto tikslo. Nors audros siaučia, nors priešas griauja mūsų tikybos ir bažnyčios pamatus, bet mes, Lietuvos Pavasarininkai ir Amerikos Vyčiai, sustoję po Kristaus vėliava, padavę vieni kitiems rankas, drąsiai stokime į kovą! Dievas mums padės!!

Augustinas Zubrickas.

Turčinų pradedamosios mokyklos mokytojas.

1921—XII—3 d.

P. S. Nežinodamas kuri Vyčių kuopa mums laikraštį siunčia, rašau redakcijai.

Kas Jaunimo Veikiama

New Britain, Conn. Sausio 22 d., 1922 m. įvyko L. Vyčių 42-ros kuopos susirinkimas. Kai-kuri laiką ši kuopa buvo užsnūdus, tačiau atbudo ir vėl su gražiu jaunimo būreliu stoji eilėn veikliųjų Conn. Apskričio kuopų. Conn. Apsk. iki šiol turėjo tik dvi Vyčių kuopi, dabar susilaukė ir trečios sesutės. Bet dar jos vis nėra linksmios, dar vis liūdi ir laukia atbundant dar dviejų savo sesučių, kurios miega New Haven'e ir Bridgeporte. Kada jos atbus ir stos į darbą, į kilnų darbą, dar nežinia. O tos trys sesutės žiūri ir laukia. Laukia jūsu, broliai ir sesers, laukia, kada atbusite iš letargo ir sykiu stotie į darbą. Iškėlusios Vyčių vėliavą su obalsiu "Dievas ir Tėvynė" tos trys sesutės šaukia jus stoti po ją ir bendrai kovoti už savo idėjas. Suvienytomis jėgomis lengvesnė būtų kova ir sėkmingesnis darbas. Tad, šalin snaudulys, šalin neapykanta ir egoizmai iš mūsų tarpo; tebūnie vienybė ir meilė su mumis! Dirva plati ir darbo daug. Tad visi į darbą, kol laikas, nes toliau gal būti vėlu. Apžėlus dirvai piktžolėmis, sunku bus tada ją dirbti.

Visiems New Britain'o 42 kuopos žadintojams iš miego, o ypatingai sesutėms Blažauskaitėms, tauriu širdingą ačiū, nes jos daugiausiai pasidarbavo, kad atgaivinus kuopą. Tikiu, kad 42 kuopa syki mirus ir prisikėlus daugiau jau nebemirs. Pergalės visas kliūtis, kurias sutiks savo gyvenime.

L. V. Conn. Apsk. Organizatorius.

Red. prierasas. Džiaugsmingai tiesiame ranką ir sveikiname atbudusią New Britain'o Vyčių kuopą, Perskaitę šią L. Vyčių Connecticut'o Apskričio organizatoriaus korespondenciją, džiaugsis ir visi Vyčiai-tės. Dievė padėk jums, kilnūs darbuotojai, pažadinti iš letargo ir kitas kuopas.

—x—

Waterbury, Conn. Sausio 8 d. įvyko L. Vyčių 7-tos kuopos pirmas 1922 metų susirinkimas. Naujai valdybai užėmus vietas, o senai pasitraukus visuomet dalykai truputį pasikeičia, o kartais ir daug persimaino. Tas atsitiko ir su mūsų Vyčių 7-ta kuopa. Šį metų į valdybą įeina šie asmenys: pirm. Juozas Marčiukaitis, pagelbininkas tas pats P. Dravinskas, finansų rašt. tas pats Jonas Tautilas, prot. rašt. Baltrus Digris, išdinininkas J. Širvila, izdo globėjai: R. Šiodrinskas ir Andriūkevičiūtė, maršalka: A. Duskis. Rezisierius A. Visminas — vietos vargonininkas. Vakaru, pramogų rengimo komisija susideda iš vienuolikos asmenų, kurių vardų neminėsiu, nes per daug užimtų vietos, tik turiu priminti, kad ton komisijon įeina žinomi veiklūs asmenys.

Nutarimai: Vasario 12 d. vaidinti veikalą "Piršlybos". Išigyti antspaūdą; rengti subatomis pasilinksmimō vakarėlius; finansuoti sporto skyrių ir tt. Čia reikia pažymėti, kad L. Vyčių 7 kuopos besketbolo ratelis nuolatos žaidžia su svetimtaučiais ir nekartą puikiai pasižymėjo. Toliau žadama daugiau kreipti domės į sportą, nes prie Vyčių nūnai yra susispietęs gambiais Amerikoj gimęs jaunimas.

Nors ir daug Vyčiai turi priešų, tačiau turi ir gerų rėmėjų, kurie darbuojasi ir trokšta, kad Vyčiai gyvuotų kuopuikiausiai. Pirmiau buvo vietos vargonininkas Juozas Saurys, kuris permatęs ir supratęs gerus Vyčių organizacijos tikslus, dėjo pastangų, kad pakėlus Vyčių vardą ir paskleidus plačiau obalsį "Dievas ir Tėvynė". Jo ir klebono kun. Valantiejaus pastangomis Vyčių kuopa įsigijo savo namą, kuriame dabar turi savo knygyną, savo krautuve, bolius stalą ir kitokių reikalingų jaunimui pasilinksminčių dalykų. Dabar jaunimui nereikia stovėti ant gatvių ir mąstyti, kur reik eiti, bet traukia tiesiog Vyčių naman ir čia linksmai praleidžia laiką.

Išvažiavus J. Sauriui į Chicago, jo vieton susilaukėme nemenkesnio Vyčių mylėtojo A. Vismino. Vyčiai mylėjo ir gerbė J. Saurį. Skiriantės su juo įrengė gražų draugišką vakarėlį, kuriame už jo prielankumą ir pasidarbavimą atminčiai suteikė dovaną. Manau, kad ir A. Visminas mokės patraukti prie savęs jaunimą ir įgyti jo meilę ir pagarbą.

Kitas didelis mūsų rėmėjas, tai vietos klebon. Valantiejus. Jis yra didelis jaunimo mylėtojas ir geras sielų vadas. Už tai jaunimas jį myli ir gerbia. Dar ir daugiau randasi nenuilstančių darbininkų Vyčiuose, bet dabar apie juos dar nerašysiu. Kurie laukė ir sakė, kad Vyčiai žūva, nūnai patys jau mato pavojų.

Taškas.

—x—

Springfield, Ill. Mūsų jaunimas nesnaudžia. Buvusiame metiniame susirinkime iš kuopos raštininkės reporto paaiškėjo, kad rūpesniu Vyčių 48 kp. per šešius mėnesius surengta keturioliką įvairių pramogų. Valdyba palikta ta pati. Tame susirinkime paskelbta konkursas prirašymui naujų narių, kuris tęsis iki 4 d. Kovo. Vyčių spaustuvės naudai leidžiama yra \$50.00 vertės deimantinis žiedas, už kurį manoma greitai surinkti Centro paskirta kvota. Neseniai kuopos nuosavybėn įgyta naujas pianas.

Sausio 8 d. pasekmingai atvaidinta komedija "Piršlybos". Sausio 15 d. buvo jaunumečių Vyčių gražus vakaras su programa. Vasario 5 d. ruošiamasi atvaidinti "Katriutės Gintarai". Vas. 16 d. kuopos nariai rūpinasi surengti Lietuvos nepriklausomybei paminėti šventę. Kovo 4 d. bus iškilmingas naujų narių priėmimas. Gavėnios laike žadama sulošti milžinišką scenos veikalą "Rutvilė".

X.

—x—

Cambridge, Mass. Prakalbos. Gruodžio 18-tą d. L. Vyčių 18-ta kuopa buvo surengus prakalbas bažnytinėje salėje. Kalbėjo V. Stankus iš Worcester, Mass., N. A. Apsk. pirmininkas, taip-pat K. Jonaitis ir Worcester, Mass. ir iš So. Boston, Mass. J. Jokubauskas. Visi kalbėtojai išdėstė, išaiškino, kokią naudą turi jaunimas, priklausydamas prie Vyčių Organizacijos. Ant galo kalbėjo ir kuopos dvasios vadas, gerb. kun. F. J. Juškaitis. Per prakalbas išrašė kuopon du nauju nariu, K.Garparaitė ir S.Strokas.

Vakaras laukiant Naujų Metų. Gruodžio 31 d. bažnytinėje salėje L. Vyčių 18-ta kuopa buvo įrengus vakarą, kuriame buvo lioterija penkių svarų saldinių dėžutės ir knygos "Mūsų Žinynas". Saldinius laimėjo maža mergaitė B. Strokaitė, knygą P. Kunčis. Publikos buvo nedaug. Iš pradžių vakaras atrodė kaip ir apmires: niekas nežaidė. Tačiau pasirodžius gerb. kun. F. Juškaičiui, kuris paragino pradėti žaisti, pasidarė gyvumo ir taip žaidžiant sulaukta Naujų Metų. Palinkėję vieni kitiems laimės sulauktuose 1922 m., visi išsiskirstė. Pelno nuo lioterijos liks apie \$15.00.

Metinis susirinkimas. Sausio 15 d. kuopa laikė metinį susirinkimą į kurį atsilankė visi nariai. Protokolas praeito susirinkimo vienbalsiai priimtas. Ap-svarsčius nebaigtus reikalus, O. Šimbelaite išdavė raportą. Rinkta nauja valdyba šiemetams, kurion įėjo: dvasios vadas gerb. kun. F. Juškaitis, pirm. V. Sereika, vice-pirm. P. Rudaitis, prot. rašt. Z. Strokaitė, fin. rašt. O. Šimbelaite, izd. V. Širka, tvarkos vedėjas A. Vaisiauskas, izdo glob.: J. Baranauskas ir P.Skauda, knygyno prižiūrėtoja K.Bukaveckaitė, J. Vinciušas, korespondentė P. Strakaitė. Be to išrinkta atstovai į L. Vyčių nepaprastą suvažiavimą: Z. Tamošiūnas, A. Vaisiauskas, J. Tamošauskas, J. Kalinauskas, O. Šimbelaite, K. Bukaveckaitė, V. Širka.

Korespondentė O. M. S.

—x—

Cleveland, Ohio. Sausio 9 d. L. Vyčių 25 kp. įvyko metinis susirinkimas. Susirinkimas buvo skaitlingas ir gyvas. Apkalbėta eilė reikalų, k.a.: rengiamas Šv. Jurgio parap. naudai vakaras; kitas vakaras 26 d. kuopos naudai; plačiai gvildenta kp. koro reikalai. Vyčių kora gyvuoja gerai. Repetacijos kol kas laikomos ketvirtadieniais Šv. Jurgio parapijos mokyklos kambary. Kalbėta apie Šv. Jurgio parapijos pavargusių vaikučių fondą. Išduota raportas iš sąryšio, T. Fondo ir tt.

Fotografas J. Žitkus, surinkęs visų Vyčių, tarnavusių Suv, Valst. kariuomenėje paveikslus padarė vieną gražų paveikslą. Pačiame viduryje įdėta paveikslas nario J. Kliuto, kuris, išvykęs Prancūzijos, jau nebegrižo. Šitą gražų ir atmintiną paveikslą p. Žitkus padirbo kuopai dykai.

Fotografas J. Žitkus, taip-gi ir jo žmona (pirmiau Bronė Skripkauskaitė) nuo susiorganizavimo kuopos yra aktyvūs jos nariai. Ponia Žitkienė daug darbuojasi ir katalikių moterų dirvoje. Girdėjau, kad ateinantį pavasarį p. Žitkai ketina vykti Lietuvon.

Susirinkime padaryta rinkliava sergančiam kun. Pėžai. Surinkta \$7.50.

Ona Žvingiliūtė-Mihelienė \$2.00 paaukojo kuopos izdan. Ji nors vedusi svetimtautį, tačiau nė žingsnio nepasitraukia nuo veikimo tarpe lietuvių, ypač jaunimo ir moterų. Jos vyras yra geras ir sąžiningas advokatas. Del to visais reikalais lietuviams patartina kreiptis prie jo.

Pabaigus svarstyti savus reikalus, 10 val. padaryta pertrauka. Matas Šimonis, nenuilstantis veikėjas, trumpai perbėgo kuopos praeties darbuotę organizacijos naudai. Būdamas pirmininku per du

Zosė Gurkliūtė ir Jonas Glineckis, (žiūr. koresp. iš So. Boston, Mass.)

mėtu jis daugiausia Vyčiams pašventė darbo ir energijos. Trumpai kalbėjo raštininkas J. Kvederas ir kiti senos valdybos nariai. Visi žadėjo, kiek galėdami, darbuotis ir remti Vyčių idėją.

Pirmininkui pakvietus naują valdybą užimti vietas, trukšmingai sudainuota Lietuvos ir Vyčių imnai, kuriems pianu pritarė muzikas V. Greičius.

Naujas pirm. J. Kuzas, pirmiausiai padėkojęs kuopai už išrinkimą, žadėjo darbuotis kuopos labui. Be to pabrėžė, kad Vyčiai turi daug darbo, kuriuos ateity reikės nuveikti. Paskui kalbėjo iš eilės vicepirm. J. Kvederas, žadėdamas darbuotis organizacijos gerovei. J. Kvederas, kaip pramonininkas, daug padeda Vyčiams ir materialiai. Rašt. Kuomauskiūtė, finansų rašt. A. Mickiūtė, izd. S. Ste-

pulionis. Visi žadėjo išvien darbuotis ir plačiai skleisti Vyčių obalsį.

Taigi valio Clevelando Vyčiai! Jovaras.

—x—

Cleveland, Ohio. Vakaras parap. naudai. Sausio 22 d. Šv. Jurgio bažnytinėje salėje L. Vyčių 25 kuopa įrengė gražų vakarą tos parapijos naudai. Publikos buvo virš šešių šimtų.

Pirmiausia kalbėjo gerb. klebonas kun. V. G. Vilkutaitis. Jis gražiai papasakojo Šv. Elzbietos gyvenimą. Po prakalbos vaidinta istorinė drama Šv. Elzbieta, kuri visais žvilgsniais gražiai išėjo. Tam tikrai pritaikintos šviesos labai pagražino vaidinimą. Visu vaidinimo metu salėje viešpatavo didžiausia tyla. Griaudingesnėse vietose ne vienam net ašara nuriedėjo per skruostus.

Labiausia publikos traukė akis B. Žitkienė, Šv. Elzbietos rolėje. Nei profesionalė artistė nebūtų geriau atlikusi. Jos sūnaus, Konrato, rolę gerai atvaidino Vincukas Skripkauskas. Kiti, kaip J. Kilikauskas, Liudviko, A. J. Jokšaitis, Henriko, M. V. Ardžiauskas, Roberto, J. D. Žitkus, Vasilos, M. Mickiūtė Izentrudos, P. Jecha, Elgetos, jo sūnaus, K. Mickutis, tap-pat gerai vaidino.

Po vaidinimo gražią prakalbą pasakė gerb. kun. Gervickas. Gražių žodžių suteikė ir Vyčiams už pasižymėjimą, taip scenos mene, kaip ir abelnam veikime. Ragino, kad ir ateityje išvien darbuotūsi, nežiūrint priešų užpuldinėjimų.

Paskui Vyčių mišrus ir merginų korai padainavo gražių dainų, ypač gražiai išėjo "L. Vyčių Kareivių koro daina" iš operos "Faust". Tai ačiū dainų mokytojai gerb. V. Greičiui, kuris paruošia tokių korams dainų. Jo pastangomis ir per vaidinimą aniolų koras gražiai giedojo giesmę.

Gryno pelno Šv. Jurgio parap. liko \$131.80. Tai nepirmas toksai Vyčių pasidaravimas savajai parapijai. Vakarui muziką patiekė Liet. Tautiškas Benas.

Vasario 26 d. Vyčiai rengia vakarą su didele ir įvairia programa. Vaidins naują veikalą "Karas po Gedraičiais" Veikalas užimantis, nes perstato kovą lietuvių su lenkais 1920 m. Be to Vyčių koras dainuos naujas tik-ką gautas iš Lietuvos dainas. Bus pora dialogų ir deklamacijų. S—s.

—x—

Spring Valley, Ill. Gruodžio 11 d., 1921 m., parapijos mokyklos kambaryje įvyko metinis L. Vyčių 28 kp. susirinkimas, kuriame gyvai svarstyta kuopos reikalai. Pakelta daug naujų sumanymų ir nustatyta 1922 m. veikimui programa. Kiekvieną sumanymą jaunimas rimtai gvildeno ir žadėjo vykdyti gyvenimui.

Aptarus visus kp. reikalus, rinkta nauja šiems metams valdyba, kurion įėjo: pirm. S. Evanauskas, vice-pirm. M. Paužaitė, rašt. P. Evanauskas, fin. rašt. Ona Kundokaitė, išd. Jieva Rumševičiūtė, rezisorius S. Evanauskas.

Turėdama tokią darbščią valdybą mūsų kuopa, be abejonės, augs ir daug nuveiks Tautos ir Bažnyčios naudai.

Valio Spring Vallės jaunimas!

Koresp.

—x—

Amsterdam, N. Y. Sausio 29 d. L. Vyčių 100 kuopa laikė mėnesinį, sykiu ir metinį susirinkimą, kurin susirinko nemaža narių. Dalyvavo ir gerb. klebonas kun. J. Žydanavičius su kun. A. Tamoliūnu. Pastarasis ypatingai suteikė mūsų kuopai daug naudingų patarimų.

Metinis raportas, arba atskaitos, parodė, kad praeitais metais mūsų kuopa daug nuveikė kilnių darbų.

Ant galo rinkta nauja šiems metams valdyba, kurion pateko: pirm. V. Rusilas, uolus veikėjas, kuris 1920 m. būdamas kuopos pirmininku gabiai ją vedė, vice-pirm. J. Kazlauskas, prot. rašt. A. Stotkiūtė, fin. rašt. V. Kisieliūtė, išd. M. Žukaus-

kaitė. Teatro komisijon įėjo: J. Kaselis ir M. Kazlauskas.

Geriausios kloties naujai valdybai darbuotis jaunimo dirvoje. Auka.

—x—

Homestead, Pa. Sausio 23 d., 1922 m. L. Vyčių 11-ta kuopa laikė metinį susirinkimą. Nors susirinkimas buvo ilgas ir daug apkalbėta svarbių reikalų, tačiau svarbiausiu skaitau išrinkimą šiems 1922 metams valdybos, nes kuopos veikimas daugiausia priklauso nuo valdybos. Valdyboi išrinkta pirmininku Pranas Svetkauskas, kuris pirmininkaudamas praėjus du metus nenuilstančiai darbavosi kuopos ir organizacijos naudai. Jis žymią vietą užima ir kitose katalikiškose organizacijose bei draugijose. Vice-pirm. Anelė Aučiūtė, seniaus buvusi kuopos raštininkė, yra daug triūso padėjus, kad vykdytų Vyčių sumanymus. Raštininkas, Juozas Bukauskas, kuris ir praėjus metus buvo raštininku, yra vienas iš veikliausių narių. Vice-rašt. Juzė Miseliūtė, nors dar nesenai įsirašius, tačiau daug yra pagelbėjusi šiai kuopai. Iždininkas, Andrius Bardziliauskas, jau tris metus buvęs šios kuopos iždininku, yra daug pasidaravęs. Iždo globėjos, Ona Pikučiūtė ir Veronika Vebeliūniūtė imą dalyvumą visame Vyčių veikime.

Turėdama tokią valdybą kuopa gali pasigirti. Tikimės, kad ji daugiaus negu kitumet patieks planų veikimui. Juo daugiau kuopa veiks, tuo daugiau pritrauks jaunimo po Vyčių vėliava.

Koresp.

—x—

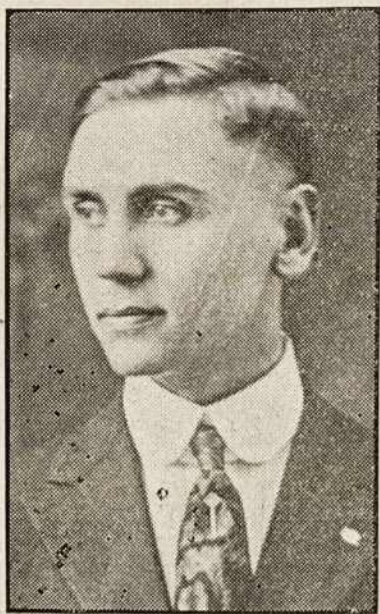
So. Boston, Mass. Retai kada So. Bostone pasitaiko tokia ekskursija pas altorių, kokia yra buvus Padėkos Dienoj. Tą dieną maršavo pas Šv. Petro Bažnyčios altorių žinomoji So. Bostono Vyčių veikėja Zosia Gurkliūtė ir Jonas Glineckis. LDS. Centro iždininkas. Kad jiedviems drąsiau būtų per bažnyčią maršuoti, tai jų priekyje ėjo Fabijonas Gudas, 4 metų amžiaus vaikelis ir Anastazija Tamošiūniūtė, mergelė 5 metų amžiaus. Abu nešė gėlių krepšelį. Fabijonas vadovavo savo tetai Zosiai, o Anastazija vadovavo dėdei Jonui. Jaunavedžiu lydėjo panelė Marijona Sakalauskaitė su Dr. Landžium ir p-lė Apolionija Stašaičiūtė iš Norwood su Zigmū Tamošiūnu iš Cambridge. Tuo tarpu vargonininkas M. Karbauskas vargonavo šliūbinį maršą: "Here comes the bride".

Gerb. klebonas kun. Urbonavičius prie altoriaus padarė kas reikia, bažnytiniam korui giedant "Veni Creator" "Štai dvi širdys, štai du žmonės."

Vestuvių pokilėlis buvo pas P. ir U. Gudus, kur dalyvavo ir gerb. klebonas kun. Urbonavičius.

Jaunavedžiai gavo daug brangių dovanų. Žymiausias dovanos buvo nuo bažnytinio koro, kurio abu yra nariais.

Jonas Glineckis yra kilęs iš Augštosios Panemunės, Amerikon atvyko 1912 m. ir nusidangino į Coketon, W. Va. 1916 m. atvyko Bostonan ir čia patapo vienu iš veiklesniųjų vyrų įvairiose organizacijose ir visuomeniniam darbe. Prisidėjo prie LDS. 1-mos kuopos, visą laiką buvo ir tebėra vei-

A. Budris.
(Žiūrėk mūsų paveikslai).

kliau jos nariu. LDS. Seime 1919 m. išrinktas Centro išdininku ir dabar juo tebėra. Yra veikliu padėjėju Centre visuose LDS. reikaluose. Be to veikliu nariu yra Susivienijimo kuopose ir Šv. Jono dr-joje. Zosia Gurkliūtė daugiausia veikė Vyčių kuopoj ir bažnytiniame kore. Ji yra kilus iš Subačiaus par. Pirmiau gyveno Hartforde.

Geriausios kloties permaintytame luome.

Rep.

—x—

So. Boston, Mass. Sausio 29 d. L. Vyčių 17-tos kuopos įvyko metinis susirinkimas. Pirmiausia komisijos išdavė raportus iš savo darbuotės, k. a. mokinimo Marijos Vaikelių dr-jos, vakarų ir vakarienių. Visi komisijų raportai priimti su pagyrimu.

Toliaus svarstyta, kokių būdu galima būtų greičiau išpildyti Centro kvotą spaustuvės reikalams. Siūlyta visokių sumanymų. Galop vienbalsiai sutikta visokiais būdais darbuotis, kad tik greičiau sudarius kvotą ir pasiuntus Centran. Kai-kurie nariai žadėjo kitam sus-man atnešti sudarytų kvotai pinigų. Nutarta įrengti savybės vakarienę. Tam tikslui išrinkta komisija.

Vienbalsiai nutarta remti Apskričio gegužinę, kuri rengiama liepos 4 d. Taip-pat pasižadėta vas. 5 d. Cambridge, Mass. atvaidinti "Kuprotas Oželis" ir "Gegužinė".

Susirinkimas buvo skaitlingas. Be to kuopon įsirašė septyni nauji nariai.

Nauja valdyba, užimdama vietą žadėjo energingai darbuotis. Tikimės, kad savo pažadus pilnai išpildys, nes valdybą sudaro veiklūs ir pasišventę Vyčiams nariai.

Gavėnioje ruošiamasi vaidinti "Grazi Mageliona".

Tykūnėlis.

Westville, Ill. Gruodžio 27 d. L. Vyčių 85-ta kuopa laikė susirinkimą, į kurį atsilankė gerb. mūsų klebonas su svečiais. Užbaigus svarstyti kuopos reikalus, pirmininkas pakvietė svečius šį-tą jaunimui pasakyti. Tada gerb. klebonas kun. L. S. Brigmanas pirma perstatė gerb. svečių kunigą J. Vinčių iš Vincennes, Ind., kuris gražiai kalbėjo apie idealą, duodamas pavyzdžių iš aktyvio gyvenimo. Jo kalba jaunimas buvo labai patenkintas.

Antras kalbėjo svečias moksleivis-klierikas Antanas Karužis, kuris per kalėdines atostogas lankėsi pas kleboną. Jo kalba ir-gi buvo pritaikinta jaunimui.

Paskutinį senų metų vakarą, laukiant Naujų Metų, mūsų kuopa buvo įrengus savybės vakarienę. Per vakarienę, kuomet jaunimas valgė skaniai pagamintus gardumynus, pirmininkas kuopos vardu įteikė dovanėlę vargonininkui Antanui Stanšauskui, padėkodamas jam už jo nenuilstantį pasidarbavimą mūsų tarpe ir linkėdamas geriausio pasisekimo siekiant augštesnio muzikos laipsnio. Antanas Stanšauskas neužilgio apleidžia Westville ir važiuoja į Naująją Angliją lankyti Bostono konservatoriją. Gaila, nes tūlam laikui liksime be gero vargonininko ir darbštaus veikėjo kaip jaunimo, taip ir Westvillės katalikų tarpe. Lai Aukščiausias padeda jam žengti pirmyn-augštyn savo pasirizime.

Po pirmininko kalbos sekė paties vargonininko kalba. Jis padėkojo jaunimui už jam padarytą užuojautą ir pasakė, kad visados su džiaugsmu atsimins laiką, praleistą mūsų tarpe.

Jam užbaigus, kalbėtojo vietą užėmė gerb. mūsų dvasios vadas—kunigas Brigmanas, kuris kaip ir visados davė gerų ir naudingų mums patarimų, ragindamas jaunimą stipriai laikytis ir išvien veikti vardan Dievo ir Tėvynės.

Mūsų svečias—klierikas Antanas Karužis, kuris daug jaunimu rūpinasi, karštai pakalbėjo apie sutarimą, paklusnybę ir kuriuo keliu jaunimui reikia eiti. Visi domiai klausėsi jo kalbos. Iš visos kalbos galima buvo suprasti, kad kl. A. K. labai rūpinasi jaunimu, ypač čia augusiu ir seka jo veikimą.

Pasibaigus prakalboms visi pageidavo daugiau tokių vakarėlių. Širdingas ačiu mūsų šeiminkėms — Vytėms,—kurios mokėjo pagaminti tokią skanią vakarienę.

Po vakarienės jaunimas dar pažaidė, padainavo ir išsiskirstė.

Naujų Metų vakare kuopa viešojoj aukštojoj mokykloj įrengė vakarą. Vaidino anglų kalboj komediją — "All a mistake". Visi vaidintojai, ačiu gerb. kun. J. Vinčiui, kuris čia būdamas per kelias dienas per repeticijas daug pamokino, visi savo roles gerai atliko. Ypatingai pasižymėjo J. Vendelskutis ir S. Simoniūtė. Visiems ir visoms tenka pagyrimo žodis. Gaila tik, kad publikos nedaug susirinko. Priežastis buvo tame, kad tą vakarą vienoj svetainėj slava katalikai baigė savo parapijos bazarą, o bambizninkai kitoj. Girdėt, kad tie, kurie neatsilankė į šį vakarą, ypač iš svetimtųjų, sako, "ištikro buvo "All a mistake". Prašo atkارتoti.

Mūsų kuopa jau ne pirmą kartą vaidino sve-

timtaučiams veikalą. Ir pasižymi. Pasižymi ir savo scenoje. Valio tad Westvillės Vyčiai! Brolis Vytis.

—x—

Westville, Ill. Sausio 10 d. įvyko L. Vyčių 85 kuopos metinis susirinkimas, kuriame išrinkta šiems metams valdyba: pirm. A. Kleinis, vice-pirm. J. Veiveris, protokolų rašt. O. Vendelskiūtė, finan. rašt. J. Karpiūtė (ji buvo ir pernai), izd. P. Kėdis, marš. J. Karužis.

Sausio 17 d. įvyko kuopos susirinkimas, kuriam nauja valdyba užėmė savo vietas.

Šiame susirinkime svarstyta, kokių būdu galima būtų išpildyti kvotą, kurią Centras paskyrė skola išlyginti už nupirktą spaustuve.

Nutarta kuogreičiausia surengti vakaras. Vakarui rengti išrinkta komisija žada tuojaus imtis darbo.

Šiame susirinkime kuopon įsirašė du nauji nariai: K. Pocaitė ir M. Santaris. Pastarasis yra atvykęs iš Pensilvanijos valstijos, veiklus jaunikaits, kuris, be abejonės, padės mums darbuotis Tautai ir Bažnyčiai.

Korespondentė.

—x—

Grand Rapids, Mich. Gruodžio 14 d. Šv. Petro ir Povilo parapij. sv. tainėje įvyko L. Vyčių 43 kuopos susirinkimas, kurį malda atidarė klebonas kun. A. Dexas.

Apsvarsčius nebaigtus kuopos reikalus, rinkta šiems 1922 m. valdyba. Kadangi praeitų metų kp. valdyba gražiai darbavosi organizacijos naudai, tat liko užgirta, patvirtinta ir šitiems metams.

Be to nutarta įrengti vakarą ir pelną paskirti Vyčių spaustuovės naudai.

Prieš Adventus Vytis Homsickas vedė Ambutačiūtę. Jungtvių iškilmen buvo pakviesta visa Vyčių kuopa, kur gražiai jaunimas pasilinksmino.

Jaunavedžiai yra uolūs kuopoje darbuotojai. Nebuvo vakaro, bei šiaip jaunimo pramogos, kurio programoj nebūtų jie dalyvavę.

Linkėdami jaunai porai skaisčios ateities tikimės, kad jie ir toliaus darbuosis sykiu su Vyčiais.

Lietuvos Rūtelė.

—x—

Roseland, Ill. Sausio 9 d. bažnytinėj sv. tainėj įvyko Lietuvos Vyčių 8-tos kuopos metinis susirinkimas. Išdavus senai valdybai raportą, pasirodė, kad praeitais metais nemažai pasidarbavo. Už ką kuopa jai išreiškė širdingą ačiū.

Naujon šiems metams valdybon išrinkta: pirm. Ona Susniūtė, vice-pirm. Nikodemas Stankus, protokolų raštininkė Kazimiera Bogdaniūtė, finansų rašt. Juozas Podziūnas, izd. Jurgis Mockus, izdo globėjai T. Karasauskis ir J. Ramanauskas. Rezi-sorius Br. Liutkevičius, maršalka F. Mikolaitis, koresp. I. Pivarūnas ir T. Karasauskis. Naujai valdybai linkėtina kuogeriausių pasekmių darbuotis Tautos ir Bažnyčios naudai ir savo organizacijos gerovei. Ir, beabejo, neapsiriko kuopa išrinkdama valdybon tokius asmenis, nes visi veiklūs nariai, ypač daug yra nuveikusios panelės kaip Ona Susmiūtų, taip ir Kaz. Bogdaniūtė. Būdamos valdyboje, tikimės, dar daugiau pasidarbuos.

Vasario 26 d., t. y. paskutinį sekmadienį prieš užgavėnes L. Vyčių 8-ta kp. rengia vakarą. Vakarą bus su programa Charlio Strumilo sv. tainėj. Užtat prašome Chicagos Vyčių neužmiršti atsilankyti ir paremti savo idėjos draugus.

Susinešimams adresas: Kaz. Bagdoniūtė, 10600 State St., Roseland, Ill.

Korespondentas.

—x—

Protokolas.

Metinio L. Vyčių Chicagos Apskričio sus-mo, įvykusio sausio 8 d., š. m., McKinley parko salėj.

Susirinkimą atidarė su malda pirm. J. Balsis. Neatsilankius senajam raštininkui, pasiūlyta, kad jo vietą užimtų naujoji Alb. Alaburdaitė.

Susirinkiman atvyko atstovų:

4 kuopos: J. Balsis, A. Petrusis, E. Benaitė, Z. Budraitė ir Alb. C. Alaburdaitė.

5 kuopos: Pr. J. Paliulis, J. Lebežinskas.

8 kuopos atstovų nebuvo.

13 kuopos: Z. Bajorinaitė, Z. Novickaitė, A. Parnavas, P. Sedemka.

14 kuopos: P. Mileikaitė, J. Gudas, J. Brazauskas, A. Gečaitė, J. Narakas, M. Gudaitė, Zakaitis, Longinas, Ignotaitė, Lenartas, Ambrozaitė, Varanias, Zakaras, Žilvičiūtė, A. Rubliauskaitė, F. Sveikauskas, V. Abračinskas ir P. Zdankus.

16 kuopos: P. Gritėnas, J. Baubkus, B. Jakaitis, A. Budris ir E. Šuleiūtė.

24 kuopos: A. Valionis, F. Savickas ir S. Cibulskis.

35 kuopos (West Pullman): V. Uselaitė ir J. Kilas.

36 kuopos: J. Rimkaitė, O. Ivinskaitė, J. Stankus, J. Paškauskas ir P. Balčiūnas.

Centro Valdybos nariai: Z. Mastauskaitė-Krausauskienė, V. Rūkštalis, P. Varakulis, S. Šimulis ir Ig. K. Sakalas.

Neatvykus senajam raštininkui, protokolo praieito susirinkimo nebuvo.

1) Komisijų raportai: Buvusio Apskričio koro koncerto Komisijos narys A. Budris pranešė, kad Komisija da neturėję posėdžio ir negali išduoti pilnojo raporto. Be to nesugrąžinti da visi įžangos tikietai. Raportą išklausti atidėta kitam sus-mui.

2) Komisija Apskričio vakarui rengti, kuris bus kovo 12 d. Aryan Grotto Temple teatre pranešė, kad bilietai jau atspausdinti ir paskirtos kuopoms kvotos. Be to komisija siūlo, kurios kuopos parduos daugiau bilietų, toms būtų skiriama dovanų du brangiausių bilietu. Raportas ir pasiūlymai komisijos priimti Nutarta taip-gi, kad pusė viso vakaro pelno būtų skiriama moksleiviams šelpti fondui.

3) Paskola p. Račkui. V. Rūkštalis praneša, kad paskolos susirinkęs \$155. Kiti Komisijos nariai neatvyko ir neprisiuntė raporto. Rūkštalis įgaliota sužinoti su p. Račku ir pasistengti surinkti paskolos kiek da p. Račkui reikia neperviršijant nustatytos sumos.

4) Valdybos raportai: Dvasios vadas neatvyko ir raporto neprisiuntė.

Pirm. J. Balsis savo raportą išdavė žodžiu.

Vice-pirm. Z. Mastauskaitė-Krasauskienė savo raportą taip-gi išdavė žodžiu.

Rašt. A. S. Valiūnas neatvyko ir raporto neprisiuntė.

Izd. S. Šimulis savo raportą išdavė raštu. Apskričio izdo stovis toks:

Pajamų 1921 m. buvo 275 dol 20c.; išlaidų 360 dol. 13c. Deficitas 81 dol. 93c. Apskritys turi paskolines 347 dol. 50c., Apskritys skolos turi 117 dol. 75c. Pasirodo, jei Apskričiai būtų gražinta skola ir Apskritys būtų gražinęs savo skolą, izde būtų 129 dol. 71c. Raportas priimtas.

Klausimas del 10 dol. 50c. už Seimo pokilio bilietus, kuriuos Seimo Reng. Komisija buvo įdavusi 16 kuopos pirm., palikta išspręsti pačiai 16 kuopai.

Del 17 dol. už Seimo pokilio bilietus, kuriuos Seimo pokilio kom. narė buvo įdavus veltui kairiems Apskričio koro solistams, galutinas Apskričio nutarimas gražinti pirmiau išrinktai komisijai.

Ig. Sakalas įneša paklausimą, kas (Apskritys ar Centras) turi padengti Seimo spaudos komisijos lėšas, kurios lig šiol da nepadengtos (už siuntimą telegramų užrubežin). Atsako pirm. J. Balsis, kad seniau jau buvo nutarta, jog tas lėšas turi padengti Centras. Po trumpų ginčų dauguma balsų nubalsuoja, kad šitoji bila būtų perduota Centru.

5) Nutarta, kurie Valdybos nariai savo raportų neišdavė šitame sus-me, kad išduotų kitame.

6) Išrinkta komisija Apskričio knygoms peržiūrėti iš V. Rūkštaliio, F. Savicko ir Pr. J. Paliulio.

7) Veikiančios Komisijos sumanymai. Referuoja Pr. J. Paliulis. Kad sėkmingiau eitų organizavimas jaunųjų Vyčių kuopų, visose kolonijose, reikia išrinkti Agitacijos Komisija, kuris pagamintų agitacinių lapelių, kuriuose išdėstyta būtų organizacijos tikslas ir visas veikimas. Sumanymą Apskritys priėmė vienbalsiai ir Agitacijos Komisijon išrinko kun. N. Pakalnį (jis praeitam Apskričio sus-me pasižadėjo), J. Balsį, Ig. Sakalą ir Pr. Zdankų.

Iškilmė naujiems nariams priimti sulig ceremonialo. Apsvarščius šį klausimą nutarta, kad tokią šventę rengtų Apskritys, paliekant tą pačią teisę ir kuopoms, jei kuri norės.

Įregistravimas kuopų vakarų Apskirtyje. Nutarta padaryti tam tikras vakarams įregistruoti korteles, kuriose būtų surašyta kuopų paimtos dienos vakarams rengti ir išdalintos visoms kuopoms.

8) Kalbama, kaip padidinti Apskričio koras. Nutarta išrinkti koro agitacijos komisija, kurion įėjo J. Baubkus, P. Varakulis, A. Budris ir J. Gudas.

9) Skaitoma laiškas nuo L. Vyčių 14 kp., kuriame reikalaujama atitaisyti reporterio pastebėjimą korespondencijoj apie Apskr. koro koncertą, kuriam būk 14 kp. finansiniai pakenkus. Apsvarstęs sus-mas šį klausimą, įgaliojo valdybą patalpinti "Draugan" atatinkamą pataisymą.

10) Buv. Seimo pokilio deficitui padengti šiame sus-me privedė: 13 kuopa — 20 dol.; 14 kuopa — 15 dol.; 16 kuopa — 20 dol.

11) Kitas Apskričio sus-mas nutarta šaukti vasario 12 d., Dievo Apveizdos parapijos svetainėn.

12) Sus-mą uždarė pirm. B. J. Jakaitis malda.

B. J. Jakaitis, pirm.

Alb. C. Alaburdaitė, rašt.

—x—

Redakcijos Atsakai.

Korespondentei (Westvilėje). Tamstos korespondenciją dedame išėmę tas vietas, apie ką ankščiau gavome nuo kito asmens.

Aleksai, Žvirbliukui, Miško Broniui. (Lietuvoje). Už korespondencijas širdingas ačiu. Laukiame daugiau.

Gailiai Ašarėlei (Škotijoj). Vaizdelį "Našlaitė" gavome. "Nuvytusi Rožė" dar netilpo. Neužilgo tilps. Neužmirškite ir toliaus mūsų.

K. Stakniui (Lietuvoje). Vaizdelį "Pavasaryj" gavome. Gilus ačiu, kad Draugas mūsų neužmiršti.

O. M. S. Del korespondencijos gilus ačiu, tik prašome rašyti ant vienos lapo pusės. Laukiame daugiau.

Bartuvos Vezeliui (Skuode). Už korespondenciją gilus ačiu. Tilps kitame "Vyčio" numery. Neužmirškite, Draugas, mūsų ir toliau.

V. J. Beisogaliečiui "Kazimieras, jaunimo globėjas" sunaudosime. Ačiu.

MŪŠŲ PAVEIKSLAI.

A. Budris, Liet. Vyčių 16 kp. korespondentas, Am. L.R. K. Federacijos 26 sk. pirm., įžymus Bridgeporto lietuvių katalikų tarpe darbuotojas. Daug pasidarbavęs L. Vyčių organizacijai.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadas: Kun. Ig. Albavičius,

717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Pirmininkas: Pr. M. Juras,

94 Bradford St., Lawrence, Mass.

Vice-pirmininkė: Zofija Krasauskienė,

1000 West 51-st St., Chicago, Ill.

Raštininkas: Vincas Rūkštalis,

4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Izdininkas: Petras Varakulis,

4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Izdo Globėjai:

Al. M. Račkus, 1527 S. 48th Ct., Cicero, Ill.

A. Rubliauskaitė,

309 So. Kildare Ave., Chicago, Ill.

Katrina Kuperienė,

1715 E. Adams St., Springfield, Ill.

A. Šlapelis, 1390 W. 15th Ave., Gary, Ind.

St. Šimulis, 726 W. 18th St., Chicago, Ill.

Literatinė Komisija:

Redaktorius: Ig. Sakalas,

4031 So. Rockwell St., Chicago, Ill.

Kun. A. Tamoliūnas,

260 E. Main St., Amsterdam, N. Y.

Muzikas A. J. Aleksis,

815 N. 8th St., Springfield, Ill.

K. S. Jonaitis, 23 Marion St., Worcester, Mass.

A. Linkus, 717 W. 18th St., Chicago, Ill.

E. Šulciūtė, 3313 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Telephone State 8347

KELIONĖ IR PINIGAI Į LIETUVĄ

Jeigu Tamstos norite, kad grįžti Lietuvon su kuogeriausiu aprūpinimu ir kad Tamstos neturėtumėt nesmagumų, tai važiuokite per bendrovę Baltic State Development Corporation.

Taipogi jeigu Tamstos siunčiate pinigus į Lietuvą, tai siųskite per minėtą bendrovę, nes pinigai išmokami į 4 savaites, o jeigu reikalinga skubiai, tai į 6 dienas telegramu.

Bendrovė atgabena iš Lietuvos kuogeriausiai. Visokios informacijos dykai.

BALTIC STATES DEVELOPMENT CORP.
35 So. Dearborn St. Room 205 Chicago, Ill.

Peoples RESTAURANT

Tai Naujas Geriausias

Restaurants

TOWN OF LAKE KOLONIJŲ

Lietuviai yra šio Restaura-
 ranto savininkai. Kito lie-
 tuvių Restaura-
 ranto nėra
 šioj apielinkėj, tad-gi šis
 yra patogiausias lietu-
 viam. Net ir patarlė sako:
 "Lietuvis pas lietuvi."

1628 West 47th St.
CHICAGO, ILL.

V. W. RUTKAUSKAS ADVOKATAS

Ofisas Didmlestyj:

29 South La Salle Street

Kambarys 324

Telefonas: Central 6390

Vakarais, 812 W. 33rd St.

Telefonas: Yards 4681

Amerikos Lietuvių MOKYKLA

Mokinama: angliškos ir lietuviškos kalbu, arit-
 metikos, knygvedystės, stenografijos, typewriting,
 pirkybos teisų, Suv. Valstijų istorijos, abelnos isto-
 rijos, geografijos, politikinės ekonomijos, pilytybės,
 dallarasytės.

Mokinimo valandos: nuo 9 ryto iki 4 valandos po
 pietų: vakarais nuo 6 iki 10 va..

3106 So. Halsted St. Chicago, Ill.

KURSUI NUPUOLUS

Tai geriausia proga daug auksinų į Lie-
 tuvą nusiųsti. Greitume nusiųtimo pi-
 nigų niekas su manim negal lenktyniuoti;
 visiems pinigų siuntėjams pristatau kvitas
 su parašais priėmėjų pinigų.

Laivakorėjų agentūra į Liepoją, Hambur-
 gą ir visur.

Pasai kelionei į Lietuvą.

Padarymas lietuviškų dokumentų.

Pinigus siųskite per pašto Money Order.
 Rašydami pridėkite 2 centų stampą ir visa-
 dos adresuokite:

P. MIKOLAINIS

53 Hudson Ave.

Brooklyn, N. Y.

ANGELITA THEATRICAL COSTUME HOUSE

Lietuviška Teatrališkų Kostiumų Dirbtuvė ir Krautuė

Parduodame ir išrenduojame įvairius žibučius ir parėdus (kostiumus) teatrams maskaradams ir tt.

GERB. TAMSTA:— Esate kviečiami atlankyti mūsų teatrališkų dalykų krautuė. Gerb. režisierių meldžiame paremti mus.

Mūsų kostiumai yra ypatingai pritaikinta lietuvių scenerijai—veikalams. Mūsų parėdai su mažiausiomis smulkmenoms yra padaryti istoriškai taisyklingai. Pas mus randasi gražios replikos Lietuvos kunigaikščių rūbų, šalmai, ginklai (mačiūgos, vilyčios, jiešmai, dzidos, kalavijai, kardai etc.), lietuviški, pagoniški dievaičiai (stovylos), aukurai, krivaičių bei vaideliučių parėdai, kalpokai, vyžos, klumpės, naginės, batai, pentinai ir šimtai kitokių dalykų. Turime tikrus kostiumus Kryžikių, lenkų, ricierių, totorių, gudų, žandarų, urėdninkų, kazokų ir tt.

Mes žinome apie Lietuvos istoriją ir apie senovės lietuvių būdą ir parėdus. Pas mus rasite visokių dalykų lietuviškam teatrui.

Pas svetimtaučius vargiai gausite tinkamų kostiumų atvaizduojančių Lietuvos gyvenimą. Reikale kreipkitės prie mūs, o būsite užganėdinti. Mūsų kainos daug pigesnės ir patarnavimas geresnis. Su pagarba,

K. RAČKIENĖ, Savininkė,

1527 SO. 48th COURT, CICERO, ILL.

Tel. Boulevard 9199

DR. C. KASPUTIS
DENTISTAS

Valandos 9—12 ryte, 1—5
po piet ir 7—8 vakare

3331 S. Halsted St., Chicago.

Telefonas Boulevard 2160

Dr. A. J. Karalius

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

VALANDOS: 9—12 ryto, 2—9 vakaro.

3303 So. Morgan Street,

CHICAGO, ILL.

Tel. Boulevard 7042

DR. G. Z. VĖZELIS
Lietuvis Dentistas

4712 So. Ashland Av.

Telefonas Lafayette 4146

Dr. A. K. Rutkauskas

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Valandos: 9-11 rytais 1-2 po pietų ir 7-8 vakarais

Nedėldieniais tikta po pietų 2 iki 5

4442 So. Western Ave.

Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 5052

DR. A. JUOZAITIS
DENTISTAS

Valandos: 10 ryto iki 9 vak.
Nedėldieniais pagal sutartį.

3261 S. Halsted St., Chicago.

Telefonas Pullman 856

DR. P. P. ZALLYS
LIETUVIS DENTISTAS
10801 S. Michigan Av.
Roseland.

Valandos: 9 ryto iki 12 diena
Nuo 1 po pietų iki 9 vakare

Tel. Boulevard 7078

F. A. Jozapaitis R. Ph.

Lietuviška Aptieka

Išpildome visokius
Receptus

4559 So. Hermitage Ave. Chicago

Tel. Yards 1532

DR. J. KULIS

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Valandos: 9—12 ryte, 6—9
vakare.

3259 S. Halsted St., Chicago.